

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเรื่อง “รูปแบบการดำเนินชีวิตของเด็กวัยรุ่นกับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชน” สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

- 1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง
- 2 รูปแบบการดำเนินชีวิตของเด็กวัยรุ่น
- 3 การเปิดรับสื่อและการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชน
- 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 การเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการดำเนินชีวิต

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชน

1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนทั้งสิ้น 400 คนสามารถแจกแจงข้อมูลตามลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

ตารางที่ 1.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	201	50.3
หญิง	199	49.7
รวม	400	100.0

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย และหญิง มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 50.3 และ 49.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 1.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ม.4	133	33.3
ม.5	133	33.3
ม.6	134	33.4
รวม	400	100.0

กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คือ ระดับชั้นละ 33.3 % โดยที่แต่ละระดับชั้นมีจำนวนเพศชายและเพศหญิงอย่างละเท่าๆกัน คือ ชั้นละ 67 คน

ตารางที่ 1.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของโรงเรียน

ประเภทของโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ชายล้วน	134	33.4
หญิงล้วน	133	33.3
สหศึกษา	133	33.3
รวม	400	100.0

ประเภทของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่นั้นแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ โรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนสหศึกษา โดยมีสัดส่วนจำนวนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 33.3 ของแต่ละประเภทโรงเรียน

ตารางที่ 1.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของการพักอาศัย

การพักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
บิดามารดา	296	74.0
บิดา	24	6.0
มารดา	33	8.3
พี่น้อง	10	2.5
ญาติ	35	8.8
คนเดียว	2	0.5
รวม	400	100.0

จากการเก็บข้อมูล 400 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 74 รองลงมา คือ อาศัยอยู่กับญาติ และ กับมารดา ร้อยละ 8.8 และ 8.3 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.5 ที่อาศัยอยู่คนเดียว โดยที่เป็นเพศชาย

ตารางที่ 1.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเครื่องรับข้อมูลข่าวสาร

จำนวนเครื่องรับ	โทรทัศน์		วิทยุ		วีดิทัศน์		คอมพิวเตอร์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	102	25.5	126	31.5	275	68.8	188	47.0
2	161	40.3	153	38.3	79	19.8	16	4.0
3	88	22.0	73	18.3	7	1.8	5	1.3
4	34	8.5	30	7.5	3	0.8	0	-
5	7	1.8	8	2.0	1	0.3	0	-
6	5	1.3	3	0.8	1	0.3	0	-
7	2	0.5	3	0.8	0	-	0	-
ไม่มี	1	0.3	4	1.0	34	8.5	191	47.8
รวม	400	100.0	400	100.0	400	100.0	400	100.0

โทรทัศน์เป็นสื่อที่กลุ่มตัวอย่างเกือบ 100% มี โดยที่ส่วนมาก(ร้อยละ 40.3)มีโทรทัศน์บ้านละ 2 เครื่องมากที่สุด ตามมาด้วยวิทยุที่ส่วนใหญ่ก็มีบ้านละ 2 เครื่อง คิดเป็นร้อยละ 38.3 ส่วนวีดิทัศน์และคอมพิวเตอร์ ส่วนมากมีบ้านละ 1 เครื่อง คิดเป็นร้อยละ 68.8 และ 52.2 ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังพบว่า คอมพิวเตอร์เป็นสื่อที่มีกลุ่มตัวอย่างอีกจำนวนมาก หรือ ร้อยละ 47.8 ไม่มีไว้ในครอบครอง เนื่องจากเครื่องยังมีราคาแพง และมีค่าใช้จ่ายมากในการใช้งานเพื่อความบันเทิงในด้านต่างๆ

2 รูปแบบการดำเนินชีวิตของเด็กวัยรุ่น

รูปแบบการดำเนินชีวิต เป็นการศึกษาในด้านการใช้เวลาแต่ละวันในการทำกิจกรรมต่างๆ รวมถึงความสนใจต่อสภาพแวดล้อมรอบตัว และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆที่อยู่รอบด้านของเด็กวัยรุ่น สามารถแจกแจงข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน คือ

2.1 กลุ่มกิจกรรมของเด็กวัยรุ่น ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ และการจัดกลุ่มของกิจกรรมที่เด็กวัยรุ่นใช้เวลาทำ

2.2 กลุ่มความสนใจของเด็กวัยรุ่น ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจในเรื่องต่างๆของเด็กวัยรุ่น และการจัดกลุ่มของเรื่องที่เด็กวัยรุ่นให้ความสนใจ

2.3 กลุ่มความคิดเห็นของเด็กวัยรุ่น ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องต่างๆ และการจัดกลุ่มของความคิดเห็นเหล่านั้น

2.4 กลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกลุ่มของรูปแบบการดำเนินชีวิต

2.1 กลุ่มกิจกรรมของเด็กวัยรุ่น

1. การใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่า กิจกรรมที่เด็กวัยรุ่นสนใจทำโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ดูโทรทัศน์ (5.8100) และรองลงไป คือ ฟังวิทยุ (5.4775) ฟังเทปเพลง / CD (5.1475) อ่านหนังสือพิมพ์ (4.9675) และ ดูโทรทัศน์ (4.8175) ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่กลุ่มเด็กวัยรุ่นไม่ค่อยให้ความสนใจ คือ เที่ยวต่างจังหวัด (1.4775) ทำงานประดิษฐ์ / ต่อ Jigsaw (1.4575) โยนโบว์ลิ่ง / เล่นสแน็กเกอร์ (1.0425) เล่นดนตรี (0.0900) และ เที่ยวกลางคืน (0.8900) ตามลำดับ กิจกรรมต่างๆสามารถแจกแจงตามค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตารางที่ 2.1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทำงานกิจกรรมต่างๆ

กิจกรรม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ดูโทรทัศน์	5.8100	0.6519
ฟังวิทยุ	5.4775	0.9575
อ่านหนังสือพิมพ์	4.9675	1.2925
อ่านนิตยสาร	3.4150	1.6941
ฟังเพลง / CD	5.1475	1.3229
ดู VDO	3.1825	1.6677
ดูภาพยนตร์	2.7825	3.1344
อ่านการ์ตูน / นิยาย	3.4325	1.9660
อ่านหนังสือเรียน	4.5775	1.5313
เรียนพิเศษ	2.9850	2.0087
คุยโทรศัพท์	4.8175	1.4489
ดูหนังสือเรียนกับเพื่อน	2.6600	1.8797
ใช้คอมพิวเตอร์	2.3625	1.9508
เล่นกีฬา	4.2775	1.6711
ไปShopping / เดินห้างสรรพสินค้า	3.5075	1.3964
ไปทานฟาสต์ฟู้ดส์	2.7875	1.5405
เล่นเกมส์คอมพิวเตอร์	2.7375	2.0320
เล่นอินเตอร์เน็ต	1.8825	2.1106
ทำกิจกรรมกับครอบครัว	3.3200	1.1694
เที่ยวกลางคืน	0.8900	1.4708
โยนโบว์ลิ่ง / เล่นสแน็กเกอร์	1.0425	1.4338
ไปบ้านเพื่อน	2.5800	1.6973
เที่ยวต่างจังหวัด	1.4775	1.1326
ปลูกต้นไม้ / เลี้ยงสัตว์	2.8550	2.2907
ทำงานประดิษฐ์ / ต่อJigsaw	1.4575	1.4912
ไปวัด / ตักบาตรทำบุญ / เรียนธรรมะ	1.7650	1.4230
เล่นดนตรี	0.0900	0.6878

2. การจัดกลุ่มของกิจกรรมที่เด็กวัยรุ่นใช้เวลาทำ จากค่าเฉลี่ยของแต่ละกิจกรรมของเด็กวัยรุ่น นำมาจัดกลุ่มกิจกรรมได้โดยใช้การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ซึ่งเป็นวิธีการสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ค่าของแต่ละตัวแปรแล้วนำมาจัดเป็นกลุ่มของตัวแปร ผลจากการวิเคราะห์ปัจจัยสามารถจัดกลุ่มของกิจกรรมได้เป็น 6 ปัจจัย คือ

ปัจจัยที่ 1 กลุ่มกิจกรรมบันเทิงและที่ขมเตร ประกอบด้วย ดู VDO เล่นอินเตอร์เน็ต โยนโบว์ลิ่ง / เล่นสนุกเกอร์ ไป Shopping / เดินห้างสรรพสินค้า ไปทานฟาสต์ฟู้ดส์ เล่นเกมส์คอมพิวเตอร์ ใช้คอมพิวเตอร์ เที่ยวกลางคืน อ่านนิตยสาร อ่านการ์ตูน / นิยาย เที่ยวต่างจังหวัด ไปบ้านเพื่อน ดูภาพยนตร์ อ่านหนังสือพิมพ์ และคุยโทรศัพท์

ปัจจัยที่ 2 กลุ่มกิจกรรมงานอดิเรก ประกอบด้วย การทำงานประดิษฐ์ การต่อ Jigsaw ไปวัด ตักบาตรทำบุญ เรียนธรรมะ ไปดูต้นไม้ และ เลี้ยงสัตว์

ปัจจัยที่ 3 กลุ่มกิจกรรมการเรียน ประกอบด้วย อ่านหนังสือเรียน ทำกิจกรรมกับครอบครัว ดูหนังสือเรียนกับเพื่อน และเรียนพิเศษ

ปัจจัยที่ 4 กลุ่มกิจกรรมกลางแจ้ง ประกอบด้วย เล่นกีฬา

ปัจจัยที่ 5 กลุ่มกิจกรรมเสียงเพลง ประกอบด้วย เล่นดนตรี และฟังเพลง / CD

ปัจจัยที่ 6 กลุ่มกิจกรรมการเปิดรับสื่อ ประกอบด้วย ดูโทรทัศน์ และฟังวิทยุ

และผลการวิจัยสามารถจำแนกตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 2.2 ค่าการวิเคราะห์ปัจจัยกิจกรรมต่างๆของเด็กวัยรุ่น

กิจกรรม	ปัจจัยที่ 1
ดู VDO	.629
เล่นอินเตอร์เน็ต	.609
โยนโบว์ลิ่ง / เล่นสแน็กเกอร์	.609
ไปShopping / เดินห้างสรรพสินค้า	.608
ไปทานฟาสต์ฟู้ดส์	.606
เล่นเกมส้อมพิวเตอร์	.603
ใช้คอมพิวเตอร์	.569
เที่ยวกลางคืน	.568
อ่านนิตยสาร	.568
อ่านการ์ตูน / นิยาย	.535
เที่ยวต่างจังหวัด	.468
ไปบ้านเพื่อน	.459
ดูภาพยนตร์	.425
อ่านหนังสือพิมพ์	.371
คุยโทรศัพท์	.299

กิจกรรม	ปัจจัยที่ 2
ทำงานประดิษฐ์ / ต่อJigsaw	.571
ไปวัด / ตักบาตรทำบุญ / เรียนธรรมะ	.557
ปลูกต้นไม้ / เลี้ยงสัตว์	.444

กิจกรรม	ปัจจัยที่ 3
อ่านหนังสือเรียน	.630
ทำกิจกรรมกับครอบครัว	.535
ดูหนังสือเรียนกับเพื่อน	.402
เรียนพิเศษ	.348

ตารางที่ 2.2 ค่าการวิเคราะห์ปัจจัยกิจกรรมต่างๆของเด็กวัยรุ่น (ต่อ)

กิจกรรม	ปัจจัยที่ 4
เล่นกีฬา	.448
กิจกรรม	ปัจจัยที่ 5
เล่นดนตรี	.481
ฟังเพลง / CD	.484
กิจกรรม	ปัจจัยที่ 6
ดูโทรทัศน์	.418
ฟังวิทยุ	.339

2.2 กลุ่มความสนใจของเด็กวัยรุ่น

1. ความสนใจในเรื่องต่างๆ จากการวิจัยพบว่า เด็กวัยรุ่นให้ความสนใจในเรื่องการดูแลสุขภาพร่างกาย โดยข้อความ “การกินอาหารครบ 3 มื้อจำเป็นต่อร่างกาย” และ “ต้องเล่นกีฬาเพื่อมีรูปร่างและสุขภาพที่ดี” มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.4250 และ 4.1475 ส่วนเรื่องที่ไม่ค่อยให้ความสนใจ คือ เรื่องยาเสพติด จากข้อความ “ยาเสพติดช่วยคลายเครียดได้” มีค่าเฉลี่ยเพียง 1.4625 ดังดูได้จากตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสนใจในเรื่องต่างๆ

ความสนใจในเรื่องต่างๆ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ยาเสพติดช่วยคลายเครียดได้	1.4625	0.9544
คุณอยากอยู่กับเพื่อนตลอดเวลา	3.3900	0.8630
การไปที่ชวกลางคืนกินเหล้าสังสรรค์กับเพื่อน เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น	2.6775	1.2277
แม้ว่าไม่มีเพื่อนเลขคุณก็อยู่ได้	2.2700	1.1023
การอยู่เงียบๆคนเดียวมีความสุขที่สุด	2.7225	1.0335
คุณใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัว	4.1600	0.9228

ตารางที่ 2.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสนใจในเรื่องต่างๆ (ต่อ)

ความสนใจในเรื่องต่างๆ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เรียนมหาวิทยาลัยที่ไหนๆก็เหมือนกัน	3.1975	1.1299
มีแฟนหลายคนดีกว่ามีคนเดียว	2.5275	1.2602
การใช้สินค้านี้มีข้อดี ทำให้คุณรู้สึกมั่นใจ	2.6900	1.1367
การแต่งตัวตามดาราวัยรุ่นเป็นสิ่งที่คุณชอบ	2.5050	1.0922
สาวเป็นสิ่งที่น่าอับอายที่สุด	2.9500	0.9975
ต้องเล่นกีฬาเพื่อมีรูปร่างและสุขภาพที่ดี	4.1475	0.8875
ถ้าไม่มีแฟนต้องแย่งแย่ง	2.6550	1.0624
ถ้าแต่งตัวดี จะเป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม	3.5000	0.8871
ถ้าอยากมีรูปร่างดีต้องอดอาหาร	2.1525	1.0827
ใกล้สอบค่อยอ่านหนังสือก็ทัน	2.4500	1.0819
คนรวยมักเป็นที่รักของเพื่อนๆ	2.2925	1.1381
คนที่จะมาเป็นแฟนคุณต้องหน้าตาดี	3.1550	1.0835
การเรียนพิเศษจะช่วยให้เอ็นท์ติดได้	3.1500	0.9899
สิ่งสำคัญที่สุด คือ สอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้	3.6175	1.1267
การเรียนพิเศษทำให้ได้ออกไปเที่ยวกับเพื่อน	2.7875	0.9949
การกินอาหารครบ 3 มื้อจำเป็นต่อร่างกาย	4.4250	0.8068

2. การจัดกลุ่มของเรื่องที่เด็กวัยรุ่นให้ความสนใจ จากค่าเฉลี่ยความสนใจในเรื่องต่างๆของเด็กวัยรุ่น และนำมาทำการวิเคราะห์ปัจจัย เพื่อจัดกลุ่มของเรื่องที่เด็กวัยรุ่นมีความสนใจคล้ายๆกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ได้ผลการวิเคราะห์ปัจจัย 4 ปัจจัย คือ

ปัจจัยที่ 1 กลุ่มที่สนใจการเข้าสังคม เด็กกลุ่มนี้จะสนใจในเรื่องเกี่ยวกับการแต่งกายตามแฟชั่น รักสวยรักงาม สนใจเพศตรงข้าม และติดเพื่อน

ปัจจัยที่ 2 กลุ่มที่ใส่ใจสุขภาพและรักอนาคต พวกนี้จะสนใจเรื่องสุขภาพร่างกาย มีเป้าหมายในชีวิต และรักครอบครัว

ปัจจัยที่ 3 กลุ่มที่สนใจแต่ตนเอง กลุ่มนี้จะเป็นชอบอยู่คนเดียว

ปัจจัยที่ 4 กลุ่มที่ไม่จริงจังกับชีวิต จะไม่สนใจในเรื่องใด ปลีกตัว และอยู่ไป
วันวัน

จำแนกตามตารางที่ 2.4

ตารางที่ 2.4 ค่าการวิเคราะห์ปัจจัยความสนใจในเรื่องต่างๆของเด็กวัยรุ่น

ความสนใจ	ปัจจัยที่ 1
การได้ใช้สินค้ามีชื่อเสียง ทำให้คุณรู้สึกมั่นใจ	.716
การแต่งตัวตามคาราวัยรุ่นเป็นสิ่งที่ชอบ	.642
การไปเที่ยวกลางคืนกินเหล้าสังสรรค์กับเพื่อนเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น	.627
ถ้าไม่มีแฟนต้องแย่งแย่งเลข	.618
มีแฟนหลายคนดีกว่ามีคนเดียว	.617
การเรียนพิเศษทำให้ได้ออกไปเที่ยวกับเพื่อน	.616
คนรวยมักเป็นที่รักของเพื่อนๆ	.614
คนที่จะมาเป็นแฟนคุณต้องหน้าตาดี	.528
ถ้าอยากมีรูปร่างดีต้องอดอาหาร	.525
ใกล้สอบค่อยอ่านหนังสือก็ทัน	.507
สาวเป็นสิ่งที่น่าอับอายที่สุด	.444
ถ้าแต่งตัวดี จะเป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม	.427
คุณอยากอยู่กับเพื่อนตลอดเวลา	.366

ความสนใจ	ปัจจัยที่ 2
ต้องเล่นกีฬาเพื่อมีรูปร่างและสุขภาพที่ดี	.620
สิ่งสำคัญที่สุด คือ สอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้	.569
การกินอาหารครบ 3 มื้อจำเป็นต่อร่างกาย	.555
คุณใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัว	.496
การเรียนพิเศษจะช่วยให้เอ็นท์ติดได้	.402

ตารางที่ 2.4 ค่าการวิเคราะห์ปัจจัยความสนใจในเรื่องต่างๆของเด็กวัยรุ่น (ต่อ)

ความสนใจ	ปัจจัยที่ 3
แม้ว่าไม่มีเพื่อนเลยคุณก็อยู่ได้	.746
การอยู่เงียบๆคนเดียวมีความสุขที่สุด	.731

ความสนใจ	ปัจจัยที่ 4
เรียนมหาวิทยาลัยที่ไหนๆก็เหมือนกัน	.511
ยาเสพติดช่วยคลายเครียดได้	.419

2.3 กลุ่มความคิดเห็นของเด็กวัยรุ่น

1. **ความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องต่างๆ** จากการวิจัย พบว่า เด็กวัยรุ่นมีความตระหนักสูงในเรื่องสิ่งแวดล้อม โดยข้อความที่ว่า แยกประเภทขยะช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.6175 รองลงมา คือ ความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมไทย มีค่าเฉลี่ย คือ 4.2000 และ ความคิดเห็นเรื่องเพศศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.1250 และ 4.0175 ตามลำดับ

จำแนกความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องต่างๆตามค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตารางที่ 2.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องต่างๆ

ความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องต่างๆ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
แยกประเภทขยะช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม	4.6175	0.6688
นักการเมืองไม่ว่าพรรคใดก็ฉวยโอกาสและกอบโกยเหมือนกัน	4.0625	1.0754
การประพาศติศึคทางศีลธรรมของประธานาธิบดี	2.8950	1.1077
คลินตันเป็นเรื่องธรรมดาของนักการเมืองไทย		
พรรคการเมืองใดมาบริหารประเทศชาติก็ไม่แตกต่างกัน	3.0200	1.2034
การนั่งรถเมล์จะช่วยประหยัดพลังงาน	4.0775	0.8709

ตารางที่ 2.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องต่างๆ (ต่อ)

ความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องต่างๆ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ถ้าใช้ของนอกที่มีคุณภาพสูงจะช่วยชาติประหยัดได้	2.1275	1.1133
การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมดา	2.4625	1.2797
เพศศึกษาต้องเรียนรู้แต่ยังไม่ถึงเวลาลงปฏิบัติ	4.0175	0.9457
วัฒนธรรมไทย มีคุณค่ากว่าต่างชาติ	4.2000	0.9499
โรคเอดส์เป็นโรคที่ติดต่อกันได้	4.1250	1.1566
ถ้ากินน้ำอัดลม ต้องเป๊ปซี่เท่านั้น	2.4000	1.0501
เสื้อผ้าเป็นสิ่งที่ซื้อบ่อยที่สุด	2.8800	1.0833
น้ำหอมช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่คุณ	2.9700	1.1145
เห็นโฆษณาสินค้าใหม่เมื่อไหร่ ลองเมื่อนั้น	2.4000	0.9604
สินค้าราคาแพง แสดงว่าเป็นของดี	2.2900	1.0601
ซื้อสินค้าจากห้างสรรพสินค้า สะดวกที่สุด	3.4250	0.8980
ถ้าวันไหนลืมใช้ Roll On ไม่มั่นใจไปทั้งวัน	2.8425	1.0538
อาหารฟาสต์ฟู้ดส์ถูกใจคุณที่สุด	2.5975	0.9787
เพื่อซื้อเสื้อผ้าแบบไหน ใส่แบบนั้น	2.3650	0.9268
ถ้ามีสินค้าลดราคาที่ไหน เจอฉันได้ที่นั้น	2.9950	0.9499
ต้องใช้เครื่องสำอางค์ตั้งแต่ตอนนี้ ผิวจะได้ดีตลอดไป	2.2875	1.0259

2. การจัดกลุ่มของความคิดเห็น เมื่อทราบถึงความคิดเห็นที่แตกต่างกันของเด็กวัยรุ่นตามลำดับของค่าเฉลี่ยแล้วนั้น จึงนำค่าเฉลี่ยของแต่ละความคิดเห็นมาทำการวิเคราะห์ปัจจัย เพื่อจัดกลุ่มของความคิดเห็นที่เด็กวัยรุ่นคิดเหมือนกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ซึ่งสรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยได้ 4 ปัจจัย คือ

ปัจจัยที่ 1 กลุ่มที่คำนึงถึงการเลือกใช้สินค้า จะสนใจในการเลือกสินค้าที่มีคุณภาพ และเหมาะกับตนเอง

ปัจจัยที่ 2 กลุ่มที่ตระหนักถึงคุณค่าของความเป็นไทย จะมีความคิดเห็นในการรักษาความเป็นไทยและสนใจในสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยที่ 3 กลุ่มที่ให้ความสำคัญต่อการเมือง จะสนใจข่าวสารความเป็นไป
ทางการเมืองและสังคม

ปัจจัยที่ 4 กลุ่มที่ให้ความสำคัญในเรื่องเพศ จะรู้จักการป้องกันโรคติดต่อ
และเห็นว่าเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา

สามารถจำแนกตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 2.6 ค่าการวิเคราะห์ปัจจัยความคิดเห็นในเรื่องต่างๆของเด็กวัยรุ่น

ความคิดเห็น	ปัจจัยที่ 1
เห็นโฆษณาสินค้าใหม่เมื่อไหร่ ลองเมื่อนั้น	.757
สินค้าราคาแพง แสดงว่าเป็นของดี	.701
ต้องใช้เครื่องสำอางค์ตั้งแต่ตอนนี้ ผิวจะได้ดีตลอดไป	.685
อาหารฟาสต์ฟู้ดส์ถูกใจคุณที่สุด	.683
เพื่อนซื้อเสื้อผ้าแบบไหน ใส่แบบนั้น	.641
ถ้ากินน้ำอัดลม ต้องเป๊ปซี่เท่านั้น	.600
น้ำหอมช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่คุณ	.598
เสื้อผ้าเป็นสิ่งที่ซื้อบ่อยที่สุด	.521
ถ้าวันไหนลืมใช้ Roll On ไม่มั่นใจไปทั้งวัน	.517
ถ้าใช้ของนอกที่มีคุณภาพสูงจะช่วยชาติประหยัดได้	.496
ซื้อสินค้าจากห้างสรรพสินค้า สะดวกที่สุด	.481
ถ้ามีสินค้าลดราคาที่ไหน เจอฉันได้ที่นั่น	.369

ความคิดเห็น	ปัจจัยที่ 2
วัฒนธรรมไทย มีคุณค่ากว่าต่างชาติ	.640
การนั่งรถเมล์จะช่วยประหยัดพลังงาน	.615
แยกประเภทขยะช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม	.440
เพศศึกษาต้องเรียนรู้แต่ยังไม่ถึงเวลาลองปฏิบัติ	.318

ตารางที่ 2.6 ค่าการวิเคราะห์ปัจจัยความคิดเห็นในเรื่องต่างๆของเด็กวัยรุ่น (ต่อ)

ความคิดเห็น	ปัจจัยที่ 3
นักการเมืองไม่ว่าพรรคใดก็ฉวยโอกาสและกอบโกยเหมือนกัน	.616
พรรคการเมืองใดมาบริหารประเทศชาติก็ไม่แตกต่างกัน	.599
การประพฤติผิดทางศีลธรรมของประธานาธิบดีลินตันเป็นเรื่องธรรมดาของนักการเมืองไทย	.535

ความคิดเห็น	ปัจจัยที่ 4
โรคเอดส์เป็นโรคที่ติดต่อกันได้	.690
การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมดา	.451

2.4 กลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิต

การจัดกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิต เกิดจากการวิเคราะห์ปัจจัยของกลุ่มตัวแปรกิจกรรม 6 ปัจจัย กลุ่มตัวแปรความสนใจ 4 ปัจจัยและกลุ่มตัวแปรความคิดเห็น 4 ปัจจัยโดยจัดกลุ่มของเด็กวัยรุ่นที่มีกิจกรรมคล้ายกัน มีความสนใจและมีความคิดเห็นคล้ายกัน ทำให้เกิดเป็นกลุ่มของรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบหนึ่ง สามารถจัดแบ่งกลุ่มของรูปแบบการดำเนินชีวิตของเด็กวัยรุ่น ได้เป็น 5 ปัจจัย คือ

ปัจจัยที่ 1 กลุ่มเก็บตัว คือ กลุ่มที่ชอบอยู่คนเดียวเงียบๆ ไม่เข้ากลุ่มกับใคร ปลีกตัว และมีงานอดิเรกของตนเป็นเพื่อน

ปัจจัยที่ 2 กลุ่มรักเรียน คือ กลุ่มที่สนใจในการเรียน ต้องออกไปเรียนพิเศษ และติวหนังสือกับเพื่อนเสมอ ใกล้ชิดกับครอบครัว ชอบเล่นดนตรีและฟังเทปเพลง/CD ให้ความสำคัญกับการเลือกใช้สินค้า

ปัจจัยที่ 3 กลุ่มทันสมัย จะชอบแต่งตัวตามแฟชั่น ติดเพื่อน สนใจเพศตรงข้าม แต่ยังคงรักษาคุณค่าของความเป็นไทย ใส่ใจในสิ่งแวดล้อมและติดตามข่าวสารการเมือง

ปัจจัยที่ 4 กลุ่มนักกีฬา จะสนใจในการเล่นกีฬา รักษาดูแลสุขภาพ และรักษาอนาคต มีเป้าหมายในชีวิต

ปัจจัยที่ 5 กลุ่มรักสนุก ชอบเดินห้างสรรพสินค้า เที่ยวเตร่ ดูภาพยนตร์ มีการเปิดรับสื่อสูง และสนใจในเรื่องเพศสัมพันธ์

สามารถดูรายละเอียดได้จากตารางที่ 2.7

ตารางที่ 2.7 ค่าการวิเคราะห์ปัจจัยระหว่างกลุ่มตัวแปรกิจกรรม กลุ่มตัวแปรความสนใจ และกลุ่มตัวแปรความคิดเห็น เพื่อจัดกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิต

รูปแบบการดำเนินชีวิต	ปัจจัยที่ 1
กลุ่มกิจกรรมงานอดิเรก	.613
กลุ่มสนใจแต่ตัวเอง	.549
กลุ่มไม่สนใจชีวิต	.400

รูปแบบการดำเนินชีวิต	ปัจจัยที่ 2
กลุ่มกิจกรรมการเรียน	.523
กลุ่มกิจกรรมดนตรี	.505
กลุ่มที่คำนึงถึงการเลือกใช้สินค้า	.505

รูปแบบการดำเนินชีวิต	ปัจจัยที่ 3
กลุ่มสนใจการเข้าสังคม	.544
กลุ่มที่ตระหนักถึงคุณค่าของความเป็นไทย	.527
กลุ่มที่ให้ความสำคัญต่อการเมือง	.507

ตารางที่ 2.7 ค่าการวิเคราะห์ปัจจัยระหว่างกลุ่มตัวแปรกิจกรรม กลุ่มตัวแปรความสนใจ และ
กลุ่มตัวแปรความคิดเห็น เพื่อจัดกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิต (ต่อ)

รูปแบบการดำเนินชีวิต	ปัจจัยที่ 4
กลุ่มกิจกรรมกีฬา	.570
กลุ่มสนใจการเข้าร่วมสังคม	.336

รูปแบบการดำเนินชีวิต	ปัจจัยที่ 5
กลุ่มที่ให้ความสำคัญในเรื่องเพศ	.581
กลุ่มกิจกรรมบันเทิง และเที่ยวเตร่	.575
กลุ่มกิจกรรมเปิดรับสื่อ	.263

3. การเปิดรับสื่อและการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชน

ในการวิจัยด้านการเปิดรับสื่อและการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนของเด็กวัยรุ่นในครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในประเด็นหลักๆ คือ ความถี่ในการเปิดรับสื่อ ช่วงเวลาที่เปิดรับสื่อ ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ ประเภทของเนื้อหาที่เปิดรับ และการใช้ประโยชน์จากสื่อ โดยทำการศึกษาสื่อมวลชนทั้งสิ้น 11 สื่อ ดังต่อไปนี้

- 3.1 โทรทัศน์
- 3.2 วิทยุ
- 3.3 หนังสือพิมพ์
- 3.4 นิตยสาร
- 3.5 โรงภาพยนตร์
- 3.6 สื่อกลางแจ้ง
- 3.7 การ์ตูน
- 3.8 วิกิทัศน์
- 3.9 เทปเพลง / CD
- 3.10 คอมพิวเตอร์
- 3.11 สื่อเพื่อการศึกษา

3.1 โทรทัศน์

ตารางที่ 3.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการดูโทรทัศน์

ความถี่ในการดูโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	349	87.3
ทุก 2 - 3 วัน	41	10.3
สัปดาห์ / ครั้ง	4	1.0
2 สัปดาห์ / ครั้ง	1	0.3
1 เดือน / ครั้ง	2	0.5
นานกว่า 1 เดือน / ครั้ง	2	0.5
ไม่เคย	1	0.3
รวม	400	100.0

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่า มีเพียง 1 คนเท่านั้นที่ไม่ได้ดูโทรทัศน์ ส่วนกลุ่มที่ดูโทรทัศน์นั้นจะดูทุกวันเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 87.3) มีส่วนน้อยที่ดูโทรทัศน์ทุก 2 – 3 วัน และสัปดาห์ละครั้ง

ตารางที่ 3.2 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความถี่ในการดูโทรทัศน์ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	201	5.786	0.692	-0.737
หญิง	199	5.834	0.609	

เมื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างเพศในด้านความถี่ในการดูโทรทัศน์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างชาย และหญิง มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการดูโทรทัศน์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 3.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาที่ถูกโทรทัศน

ช่วงเวลาที่ดู โทรทัศน์	วัน จันทร์ - วันศุกร์		วัน เสาร์และอาทิตย์	
	จำนวน	%	จำนวน	%
6.00 - 12.00	13	3.3	94	23.6
12.01 - 16.00	9	2.3	97	24.3
16.01 - 19.00	90	22.6	53	13.3
19.01 - 22.30	257	64.4	124	31.1
22.31 - 24.00	28	7.0	25	6.3
หลัง 24.00	2	0.5	6	1.5
รวม	399	100.0	399	100.0

เมื่อสอบถามถึงช่วงเวลาที่ถูกโทรทัศน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 64.4 ชอบดูโทรทัศน์ ช่วงเวลา 19.01 – 22.30 ของวันจันทร์-ศุกร์ และช่วงดูโทรทัศน์น้อยมาก คือ ช่วงหลัง 24.00 สำหรับวันเสาร์และอาทิตย์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างยังคงดูโทรทัศน์มากในช่วงเดียวกับกับวันธรรมดา 31.1% รองลงมา คือ ช่วง 12.01 – 16.00 และ 6.00 – 12.00 คิดเป็น 24.3% และ 23.6% ตามลำดับ

ตารางที่ 3.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการดูโทรทัศน์

ระยะเวลาในการดูโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชม.	18	4.5
1 - 2 ชม.	103	25.8
2 - 4 ชม.	170	42.6
มากกว่า 4 ชม.	108	27.1
รวม	399	100.0

จากตารางที่ 3.4 พบว่า ร้อยละ 42.6 จะดูโทรทัศน์โดยเฉลี่ยครั้งละ 2-4 ชม. รองลงมา คือ ดูโทรทัศน์ มากกว่า 4 ชม. คิดเป็นร้อยละ 27.1 และ 1-2 ชม. ร้อยละ 25.8

ตารางที่ 3.5 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการดูโทรทัศน์
ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	201	2.821	0.859	-2.233*
หญิง	199	3.010	0.835	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างเพศของค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการดูโทรทัศน์พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการดูโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่กลุ่มตัวอย่างหญิงมีค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการดูโทรทัศน์สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างชาย

ตารางที่ 3.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับ

สถานีโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
ช่อง 3	188	47.1
ช่อง 5	14	3.5
ช่อง 7	95	23.8
ช่อง 9	8	2.0
ช่อง 11	3	0.8
ITV	28	7.0
Discovery	5	1.3
Channel V	21	5.3
HBO	19	4.8
Super Sport	12	3.0
MTV	6	1.5
รวม	399	100.0

จากตารางที่ 3.6 พบว่า ชอบสถานีโทรทัศน์ ช่อง 3 มากที่สุด รองลงมา คือ ช่อง 7 และตามมาด้วย ITV Channel V HBO และ ช่อง 5

ตารางที่ 3.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ประเภทรายการที่ชอบดูมากที่สุด 3 อันดับ

ประเภทรายการโทรทัศน์ ที่ดูเป็นประจำ	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข่าว	101	25.3	42	10.5	40	10.0
ละครไทย	78	19.5	74	18.5	35	8.8
ละครจีน	29	7.3	32	8.0	14	3.5
ภาพยนตร์ไทย	3	0.8	8	2.0	6	1.5
ภาพยนตร์จีน	9	2.3	12	3.0	10	2.5
ภาพยนตร์ฝรั่ง	31	7.8	37	9.3	52	13.0
สารคดี	5	1.3	26	6.5	31	7.8
เกมส์โชว์	14	3.5	38	9.5	49	12.3
ทอล์คโชว์	2	0.5	8	2.0	22	5.5
วาไรตี้โชว์	9	2.3	14	3.5	19	4.8
รายการเพลง	54	13.5	49	12.3	50	12.5
กีฬา	39	9.8	25	6.3	26	6.5
การ์ตูน	25	6.3	30	7.5	35	8.8
สนทนา / วิเคราะห์การเมือง	-	-	3	0.8	6	1.5
ละครญี่ปุ่น	-	-	1	0.3	4	1.0
ไม่ระบุ	-	-	-	-	-	-
รวม	399	100.0	399	100.0	399	100.0

ส่วนประเภทรายการที่กลุ่มตัวอย่างดูเป็นประจำ พบว่า ข่าว เป็นรายการที่ได้รับความนิยมมากเป็นอันดับที่หนึ่ง อันดับที่ 2 ได้แก่ ละครไทย และอันดับที่ 3 ได้แก่ ภาพยนตร์ฝรั่ง

ตารางที่ 3.8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของประเภทรายการ โทรทัศน์ที่ดูมากที่สุด
จำแนกตามการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์

การใช้ประโยชน์จาก โทรทัศน์	รายการข่าว		ละครไทย		ภาพยนตร์ฝรั่ง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อทราบสถานการณ์ ความเป็นไปในสังคม	75	74.3	5	6.8	3	5.8
เพื่อความบันเทิง	16	15.8	55	74.3	42	80.8
เพื่อเอาไปพูดคุยกับเพื่อนๆ	10	9.9	7	9.5	5	9.6
เพื่อเป็นเพื่อน คลายเหงา	-	-	7	9.5	2	3.8
รวม	101	9.9	74	18.9	52	13.5

จากรายการที่ชอบดูมากที่สุด 3 อันดับสามารถจำแนกตามการใช้ประโยชน์ของแต่ละอันดับ ดังนี้ การเปิดดูรายการข่าวนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับเพื่อทราบสถานการณ์ความเป็นไปในสังคมเป็นหลัก (ร้อยละ 74.3) ส่วนการดูละครไทยและภาพยนตร์ต่างประเทศ นั้นก็เพื่อความบันเทิงเป็นส่วนใหญ่

3.2 วิทย์

ตารางที่ 3.9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการฟังวิทย์

ความถี่ในการฟังวิทย์	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	267	66.8
ทุก 2 - 3 วัน	91	22.8
สัปดาห์ / ครั้ง	24	6.0
2 สัปดาห์ / ครั้ง	9	2.3
1 เดือน / ครั้ง	2	0.5
นานกว่า 1 เดือน / ครั้ง	7	1.8
รวม	400	100.0

กลุ่มตัวอย่างทุกคนฟังวิทยุ โดยส่วนใหญ่นิยมฟังทุกวัน คิดเป็น ร้อยละ 66.8 ตามมาด้วยฟังทุก 2 – 3 วัน และ สัปดาห์ ต่อ ครั้ง ร้อยละ 22.8 และ ร้อยละ 6 ตามลำดับ

ตารางที่ 3.10 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความถี่ในการฟังวิทยุระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	201	5.527	0.855	1.047
หญิง	199	5.427	1.051	

จากตารางที่ 3.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการฟังวิทยุไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 3.11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาฟังวิทยุ

ช่วงเวลาที่ฟังวิทยุ	วัน จันทร์ - วันศุกร์		วัน เสาร์และอาทิตย์	
	จำนวน	%	จำนวน	%
6.00 - 12.00	18	4.5	36	9.0
12.01 - 16.00	20	5.0	88	22.0
16.01 - 19.00	140	35.0	109	27.3
19.01 - 22.30	114	28.5	94	23.5
22.31 - 24.00	91	22.8	54	13.5
หลัง 24.00	17	4.3	18	4.5
ไม่ระบุ	-	-	1	0.3
รวม	400	100.0	400	100.0

ช่วงเวลาที่กลุ่มวัยรุ่นนิยมฟังวิทยุมาก คือ ช่วง 16.01 – 19.00 ทั้งในวันธรรมดา และวันหยุด คิดเป็นร้อยละ 35 และ 27.3 รองลงมา คือ ช่วง 19.01 – 22.30 ร้อยละ 28.5 และ 23.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 3.12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการฟังวิทยุ

ระยะเวลาในการฟังวิทยุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชม.	65	16.3
1 - 2 ชม.	169	42.3
2 - 4 ชม.	110	27.5
มากกว่า 4 ชม.	56	14.0
รวม	400	100.0

ในด้านระยะเวลาที่ใช้ฟังวิทยุนั้น พบว่า ส่วนใหญ่ฟังวิทยุเฉลี่ยครั้งละ 1 – 2 ชม. คิดเป็น ร้อยละ 42.3 ส่วนการใช้เวลาฟังวิทยุโดยเฉลี่ยครั้งละ 2 – 4 ชม. และ น้อยกว่า 1 ชม. ร้อยละ 27.5 และ 16.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 3.13 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการฟังวิทยุ
ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	201	5.527	0.855	1.047
หญิง	199	5.427	1.051	

จากตารางที่ 3.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการฟังวิทยุ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 3.14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานีวิทยุที่เปิดรับ

สถานีที่นิยมฟัง	จำนวน	ร้อยละ
FM 88.0 (Radio No Problem)	59	14.8
FM 88.5 (Z Radio)	57	14.3
FM 89.0 (Fashion Factory)	10	2.5
FM 89.5 (Sweet FM)	2	0.5
FM 91.5 (Hot Wave)	58	14.5
FM 93.0	9	2.3
FM 93.5 (Radio Vote Satellite)	101	25.3
FM 94.5 (Love FM)	5	1.3
FM 95.0 (ลูกทุ่งFM)	1	0.3
FM 95.5 (FMX)	7	1.8
FM 96.5	1	0.3
FM 97.0 (Cyber Club)	3	0.8
FM 98.0 (Greet FM)	2	0.5
FM 99.0 (Sport Radio)	7	1.8
FM 102.5 (Channel V)	27	6.8
FM 103.5 (Love Station)	1	0.3
FM 104.5 (V FM)	5	1.3
FM 105.0 (Smooth FM)	1	0.3
FM 105.5 (Easy FM)	2	0.5
FM 106.0	7	1.8
FM 106.5 (Green Wave)	30	7.5
ไม่ระบุ	5	1.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 3.14 พบว่า สถานีวิทยุที่กลุ่มตัวอย่างนิยมฟังมากที่สุด คือ FM 93.5 (Radio Vote Satellite) คิดเป็นร้อยละ 25.3 รองลงมา คือ FM 88.0 (Radio No Problem) ร้อยละ 14.8 FM 91.5 (Hot Wave) ร้อยละ 14.5 และ FM 88.5 (Z Radio) ร้อยละ 14.3 ซึ่งแต่ละสถานีนั้นมีกลุ่มเป้าหมายคือกลุ่มวัยรุ่น

ตารางที่ 3.15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกับการใช้ประโยชน์จากวิทยุ

การใช้ประโยชน์จากวิทยุ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อความบันเทิง	277	69.3
เพื่อเป็นเพื่อน คลายเหงา	60	15.0
เพื่อติดตามข่าวสาร	44	11.0
เพื่อเอาไปพูดคุยกับเพื่อนๆ	19	4.8
รวม	400	100.0

การใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้วิทยุเพื่อความบันเทิงเป็นหลัก คิดเป็น 69.3% ส่วนการใช้เพื่อเอาไปพูดคุยกับเพื่อนๆ มีเพียง 4.8%

3.3 หนังสือพิมพ์

ตารางที่ 3.16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์

ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	170	42.5
ทุก 2 - 3 วัน	136	34.0
สัปดาห์ / ครั้ง	52	13.0
2 สัปดาห์ / ครั้ง	14	3.5
1 เดือน / ครั้ง	11	2.8
นานกว่า 1 เดือน / ครั้ง	15	3.8
ไม่เคย	2	0.5
รวม	400	100.0

จากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน พบว่า มีเพียง 2 คนที่ไม่เคยอ่านหนังสือพิมพ์ จากจำนวนคนอ่านทั้งสิ้น 398 คน จะอ่านหนังสือพิมพ์ทุกวันร้อยละ 42.5 รองลงมา คือ อ่านทุก 2 – 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 34.0 และ สัปดาห์ละครั้ง ร้อยละ 13.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 3.17 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์
ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	201	5.100	1.229	2.061*
หญิง	199	4.834	1.344	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์
ระหว่างเพศชายและหญิง พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการอ่านหนังสือ
พิมพ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่เพศชายมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการอ่าน
หนังสือพิมพ์สูงกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 3.18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาที่ทำหนังสือพิมพ์

ช่วงเวลาที่อ่าน หนังสือพิมพ์	วัน จันทร์ - วันศุกร์		วัน เสาร์และอาทิตย์	
	จำนวน	%	จำนวน	%
6.00 - 12.00	75	18.8	174	43.7
12.01 - 16.00	52	13.1	84	21.1
16.01 - 19.00	213	53.5	97	24.4
19.01 - 22.30	47	11.8	32	8.0
22.31 - 24.00	8	2.0	6	1.5
หลัง 24.00	2	0.5	1	0.3
ไม่ระบุ	1	0.3	4	1.0
รวม	398	100.0	398	100.0

ช่วงเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า จะชอบอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วง
เวลา 16.01 – 19.00 มากที่สุดในวันธรรมดา หรือ ร้อยละ 53.5 ส่วนในวันหยุด มักจะอ่านในช่วงเช้า
คือ 6.00 – 12.00 คิดเป็นร้อยละ 43.7

ตารางที่ 3.19 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาที่ใช้อ่านหนังสือพิมพ์

ระยะเวลาที่ใช้อ่านหนังสือพิมพ์	จำนวน	%
น้อยกว่า 15 นาที	84	21.1
15 - 30 นาที	210	52.8
30 - 60 นาที	67	16.8
มากกว่า 1 ชม.	33	8.3
ไม่ระบุ	4	1.0
รวม	398	100.0

จากตารางที่ 3.19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ประมาณ 15-30 นาที (52.8%) หรือน้อยกว่า 15 นาที (21.1%)

ตารางที่ 3.20 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระยะเวลาที่ใช้อ่านหนังสือพิมพ์ ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	201	2.035	0.885	-1.330
หญิง	199	2.151	0.857	

จากตารางที่ 3.20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยระยะเวลาที่ใช้อ่านหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 3.21 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหนังสือพิมพ์ที่อ่าน

หนังสือพิมพ์ที่อ่าน	จำนวน	%
ไทยรัฐ	280	70.4
เดลินิวส์	70	17.6
สตาร์ ซ็อคเกอร์	29	7.3
ข่าวสด	11	2.8
สปอร์ตพูล	2	0.5
มติชน	2	0.5
บางกอกโพสต์	1	0.3
ไม่ระบุ	3	0.8
รวม	398	100.0

หนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างชอบอ่านมากที่สุด คือ ไทยรัฐ ร้อยละ 70.4 ตามมาด้วย เดลินิวส์ 17.6 และ สตาร์ ซ็อคเกอร์ 7.3

ตารางที่ 3.22 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของเนื้อหา
ในหนังสือพิมพ์ที่อ่านประจำ

ประเภทของเนื้อหาใน หนังสือพิมพ์ที่อ่านประจำ	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บันเทิง	109	27.4	124	31.2	74	18.6
ข่าวทั่วไป	82	20.6	84	21.1	79	19.8
กีฬา	91	22.9	53	13.3	35	8.8
อาชญากรรม	27	6.8	41	10.3	40	10.1
ละคร	26	6.5	33	8.3	45	11.3
สังคม	26	6.5	21	5.3	33	8.3
ต่างประเทศ	14	3.5	17	4.3	31	7.8
การเมือง	6	1.5	7	1.8	17	4.3
การ์ตูนล้อการเมือง	8	2.0	6	1.5	21	5.3
เศรษฐกิจ	3	0.8	6	1.5	15	3.8
การศึกษา	3	0.8	3	0.8	4	1.0
ไม่ระบุ	3	0.8	3	0.8	4	1.0
รวม	398	100.0	398	100.0	398	100.0

ในด้านของประเภทของเนื้อหาที่กลุ่มตัวอย่างอ่านประจำ พบว่า ข่าวบันเทิงได้รับความนิยมนมากที่สุด รองลงมา คือ ข่าวทั่วไป

ตารางที่ 3.23 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้ประโยชน์จากหนังสือพิมพ์

การใช้ประโยชน์จากหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อติดตามข่าวสาร	279	70.1
เพื่อผ่อนคลายความเครียด	57	14.3
เพื่อเอาไปสนทนากับเพื่อนๆ	40	10.1
เพื่อนำเวลา	21	5.3
ไม่ระบุ	1	0.3
รวม	398	100.0

ส่วนการใช้ประโยชน์จากหนังสือพิมพ์ พบว่า ส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์เพื่อติดตามข่าวสารมากที่สุด 70.1% ตามมาด้วย อ่านเพื่อผ่อนคลายความเครียด 14.3% และ เพื่อเอาไปสนทนากับเพื่อนๆ 10.1%

3.4 นิติสาร

ตารางที่ 3.24 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการอ่านนิติสาร

ความถี่ในการอ่านนิติสาร	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	44	11.0
ทุก 2 - 3 วัน	69	17.3
สัปดาห์ / ครั้ง	112	28.0
2 สัปดาห์ / ครั้ง	45	11.3
1 เดือน / ครั้ง	65	16.3
นานกว่า 1 เดือน / ครั้ง	44	11.0
ไม่เคย	21	5.3
รวม	400	100.0

จากการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 94.7% เคยอ่านนิติสาร และส่วนใหญ่ หรือ ร้อยละ 28 จะอ่านนิติสารสัปดาห์ละครั้ง รองลงมา คือ ทุก 2 - 3 วัน และ เดือนละครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 17.3 และ 16.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 3.25 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความถี่ในการอ่านนิตยสาร
ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	201	3.647	1.797	2.773**
หญิง	199	3.181	1.553	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3.25 พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการอ่านนิตยสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยที่กลุ่มตัวอย่างชายมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการอ่านนิตยสารสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างหญิง เนื่องจากกลุ่มผู้ชายติดตามนิตยสารกีฬา ที่เป็นรายสัปดาห์จึงมีความถี่ในการอ่านมากกว่า

ตารางที่ 3.26 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาที่ย่านนิตยสาร

ช่วงเวลาที่อ่าน นิตยสาร	วัน จันทร์ - วันศุกร์		วัน เสาร์และอาทิตย์	
	จำนวน	%	จำนวน	%
6.00 - 12.00	23	6.1	46	12.1
12.01 - 16.00	63	16.6	115	30.3
16.01 - 19.00	160	42.2	121	31.9
19.01 - 22.30	97	25.6	67	17.7
22.31 - 24.00	26	6.9	19	5.0
หลัง 24.00	5	1.3	6	1.6
ไม่ระบุ	5	1.3	5	1.3
รวม	379	100.0	379	100.0

ในด้านช่วงเวลาที่ย่านนิตยสาร พบว่า ในวันธรรมดา กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42.2 นิยมอ่านนิตยสารในช่วงเวลา 16.01 – 19.00 ส่วนในวันเสาร์ อาทิตย์ อ่านมากในช่วง 16.01 – 19.00 และ 12.01 – 16.00 คิดเป็นร้อยละ 31.9 และ 30 ตามลำดับ

ตารางที่ 3.27 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านนิตยสาร

ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านนิตยสาร	จำนวน	%
น้อยกว่า 30 นาที	108	28.5
30 นาที - 1 ชม.	185	48.8
1 - 3 ชม.	40	10.6
มากกว่า 3 ชม.	7	1.8
ไม่ระบุ	39	10.3
รวม	379	100.0

จากการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่ หรือ ร้อยละ 48.8 จะใช้เวลาอ่านนิตยสารประมาณ 30 นาที – 1 ชม. มากที่สุด รองลงมา คือ ใช้เวลาอ่านน้อยกว่า 30 นาที ร้อยละ 28.5

ตารางที่ 3.28 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านนิตยสาร ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	201	1.448	0.910	-2.570*
หญิง	199	1.683	0.924	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3.28 พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านนิตยสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่กลุ่มตัวอย่างหญิงมีค่าเฉลี่ยระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านนิตยสารสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างชาย

ตารางที่ 3.29 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามนิตยสารที่ชอบอ่าน

นิตยสารที่ชอบอ่าน	จำนวน	ร้อยละ
แพรว	46	18.7
เดอะ บอย	24	9.8
POP	24	9.8
สตาร์ ช็อคเกอร์	20	8.1
ขวัญเรือน	16	6.5
ดิฉัน	14	5.7
KATCH	13	5.3
ICE	11	4.5
TV POOL	11	4.5
เธอกับฉัน	8	3.3
CLEO	6	2.4
FUTURE GAME	5	2.0
STARPICS	5	2.0
USPY	5	2.0
กุลสตรี	5	2.0
COSMOPOLITANT	4	1.6
ELLE	3	1.2
COMPUTER TIME	3	1.2
สารคดี	3	1.2
CROSSROAD	3	1.2
บ้านและสวน	3	1.2
คุณหญิง	3	1.2
บอง บอง	3	1.2
MUSIC EXPRESS	2	0.8
WHEELER	2	0.8
แต่งรถ	2	0.8
NATION JUNIOR	2	0.8

ตารางที่ 3.29 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามนิตยสารที่ชอบอ่าน (ต่อ)

นิตยสารที่ชอบอ่าน	จำนวน	ร้อยละ
AUTO MOBILE	2	0.8
MOTOR CROS	2	0.8
QUICK PC	2	0.8
GAME MAG	2	0.8
GM	2	0.8
มติชนรายสัปดาห์	2	0.8
IDEA	2	0.8
ชีวจิต	2	0.8
หมอชาวบ้าน	1	0.4
PHOTOTECH	1	0.4
SKATE BOARDING	1	0.4
สรรสาระ	1	0.4
ARCH IDEA	1	0.4
HOBBY MODEL	1	0.4
TEEN TRACK	1	0.4
IMAGE	1	0.4
ด้วยคุณ	1	0.4
BOSS	1	0.4
MOVIES	1	0.4
LIPS	1	0.4
100 วัตต์	1	0.4
COMPUTER TODAY	1	0.4
4 WHEELS	1	0.4
IDOLS	1	0.4
ON AIR	1	0.4
PLAY STATION	1	0.4
ผู้หญิง	1	0.4

ตารางที่ 3.29 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามนิตยสารที่ชอบอ่าน (ต่อ)

นิตยสารที่ชอบอ่าน	จำนวน	ร้อยละ
GOLDSTAR	1	0.4
FUTURE	1	0.4
คู่สร้างคู่สม	1	0.4
MAN U	1	0.4
แพรวสุดสัปดาห์	1	0.4
V MAGAZINE	1	0.4
พลอยแถมเพชร	1	0.4
UP DATE	1	0.4
ALL STARS	1	0.4
ไม่ระบุ	89	36.2
รวม	246	5.3

แพรว เป็นนิตยสารที่ได้รับความนิยมมากที่สุด มีกลุ่มตัวอย่างอ่านมากถึงร้อยละ 18.7 รองลงมา คือ เดอะ บอย และ POP ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 9.8 ตามมาด้วย สตาร์ ช็อคเกอร์ ร้อยละ 8.1

ตารางที่ 3.30 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทเนื้อหา
ในนิตยสารที่อ่านประจำ

ประเภทเนื้อหาใน นิตยสารที่อ่านประจำ	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บทสัมภาษณ์	98	25.9	97	25.6	46	12.1
เรื่องจากต่างประเทศ	69	18.2	71	18.7	55	14.5
คูดวง	42	11.1	47	12.4	70	18.5
แฟชั่น / เครื่องสำอาง	65	17.2	47	12.4	45	11.9
ข่าวสังคม	40	10.6	35	9.2	41	10.8
นิยาย	15	4.0	24	6.3	31	8.2
งานฝีมือ	7	1.8	10	2.6	9	2.4
บทความ / สารคดี	5	1.3	0	-	9	2.4
ไม่ระบุ	38	10.0	48	12.7	73	19.3
รวม	379	100.0	379	100.0	379	100.0

ส่วนประเภทเนื้อหาในนิตยสารที่กลุ่มตัวอย่างอ่านเป็นประจำ 3 อันดับแรก พบว่า บทสัมภาษณ์เป็นส่วนเนื้อหาที่กลุ่มตัวอย่างนิยมอ่านมากที่สุด ตามมาด้วย เรื่องจากต่างประเทศ และคูดวง

ตารางที่ 3.31 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้ประโยชน์จากนิตยสาร

การใช้ประโยชน์จากนิตยสาร	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อรู้ความเปลี่ยนแปลงของโลก	128	33.8
เพื่อผ่อนคลายความเครียด	121	31.9
เพื่อดูแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	48	12.7
เพื่อฆ่าเวลา	45	11.9
ไม่ระบุ	37	9.8
รวม	379	100.0

ในด้านการใช้ประโยชน์จากนิตยสาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 33.8 และ 31.9 จะอ่านนิตยสารเพื่อรู้ความเปลี่ยนแปลงของโลก และ เพื่อผ่อนคลายความเครียด มีเพียงร้อยละ 12.7 และ 11.9 ที่อ่านเพื่อดูแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และเพื่อฆ่าเวลา

3.5 โรงภาพยนตร์

ตารางที่ 3.32 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการดูภาพยนตร์

ความถี่ในการดูภาพยนตร์	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	42	10.5
ทุก 2 - 3 วัน	27	6.8
สัปดาห์ / ครั้ง	58	14.5
2 สัปดาห์ / ครั้ง	49	12.3
1 เดือน / ครั้ง	82	20.5
นานกว่า 1 เดือน / ครั้ง	133	33.3
ไม่เคย	9	2.3
รวม	400	100.0

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 400 คน พบว่า 9 คนไม่เคยดูภาพยนตร์ หรือ ร้อยละ 2.3 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ดูมักจะไปดูภาพยนตร์นานกว่า 1 เดือนต่อครั้งคิดเป็น 33.3 รองลงมา คือ ไปดูภาพยนตร์ 1 เดือนต่อครั้ง ร้อยละ 20.5 และ สัปดาห์ละครั้ง ร้อยละ 14.5

ตารางที่ 3.33 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความถี่ในการดูภาพยนตร์
ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	201	3.119	1.785	2.170*
หญิง	199	2.442	4.043	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศในด้านความถี่ในการดูภาพยนตร์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการดูภาพยนตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่กลุ่มตัวอย่างชายมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการดูภาพยนตร์สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างหญิง

ตารางที่ 3.34 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาไปดูภาพยนตร์

ช่วงเวลาที่ดู ภาพยนตร์	วัน จันทร์ - วันศุกร์		วัน เสาร์และอาทิตย์	
	จำนวน	%	จำนวน	%
6.00 - 12.00	9	2.3	21	5.4
12.01 - 16.00	107	27.4	165	42.2
16.01 - 19.00	116	29.7	77	19.7
19.01 - 22.30	111	28.4	88	22.5
22.31 - 24.00	35	9.0	34	8.7
หลัง 24.00	7	1.8	4	1.0
ไม่ระบุ	6	1.5	2	0.5
รวม	391	100.0	391	100.0

ช่วงเวลาที่ไปดูภาพยนตร์ในวันธรรมดา จะเป็นช่วง 16.01 – 19.00 คิดเป็น 29.7% ตามมาด้วย ช่วง 19.01 - 22.30 28.4% และ 12.01 - 16.00 27.4% ส่วนในวันหยุด มักจะไปดูในช่วง 12.01 - 16.00 เป็นส่วนใหญ่ หรือ ร้อยละ 42.2

ตารางที่ 3.35 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของภาพยนตร์ที่ชอบดู

ประเภทของภาพยนตร์ ที่ชอบดู	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แอ็คชั่น	121	30.9	51	13.0	43	11.0
ตลก	69	17.6	68	17.4	48	12.3
ผี และ สยองขวัญ	45	11.5	51	13.0	78	19.9
ผจญภัย	22	5.6	38	9.7	50	12.8
รักโรแมนติก	65	16.6	62	15.9	45	11.5
วิทยาศาสตร์ และ อวกาศ	20	5.1	39	10.0	27	6.9
ฆาตกรรม	14	3.6	32	8.2	27	6.9
สงคราม	7	1.8	16	4.1	25	6.4
การ์ตูน	18	4.6	12	3.1	25	6.4
ชีวิต	8	2.0	11	2.8	11	2.8
อกินิหาร	2	0.5	9	2.3	6	1.5
เพลง	-	-	2	0.5	6	1.5
รวม	391	100.0	391	100.0	391	100.0

เด็กวัยรุ่นจะชอบดูภาพยนตร์ประเภทแอ็คชั่น มากที่สุด รองลงมา คือ ภาพยนตร์ประเภทตลก ตามมาด้วยภาพยนตร์ประเภท ผี และ สยองขวัญ

ตารางที่ 3.36 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้ประโยชน์จากภาพยนตร์

การใช้ประโยชน์จากภาพยนตร์	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อผ่อนคลายความเครียด	278	71.1
เพื่อได้อยู่กับเพื่อนๆ	56	14.3
เพื่อเอาไปสนทนากับเพื่อนๆ	43	11.0
เพื่อฆ่าเวลา	14	3.6
รวม	391	100.0

การดูภาพยนตร์จะทำให้กลุ่มตัวอย่างได้ผ่อนคลายความเครียด ร้อยละ 71.1 และทำให้ได้อยู่กับเพื่อนๆ ร้อยละ 14.3

3.6 สื่อกลางแจ้ง

ตารางที่ 3.37 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาที่เห็นสื่อกลางแจ้ง

ช่วงเวลาที่เห็น สื่อกลางแจ้ง	วัน จันทร์ - วันศุกร์		วัน เสาร์และอาทิตย์	
	จำนวน	%	จำนวน	%
6.00 - 12.00	98	24.5	48	12.0
12.01 - 16.00	124	31.0	172	43.0
16.01 - 19.00	119	29.8	115	28.8
19.01 - 22.30	36	9.0	40	10.0
22.31 - 24.00	12	3.0	10	2.5
หลัง 24.00	9	2.3	8	2.0
ไม่ระบุ	2	0.5	7	1.8
รวม	400	100.0	400	100.0

กลุ่มตัวอย่างมักจะเห็นสื่อกลางแจ้งมากที่สุดในช่วง 12.00 – 16.00 ทั้งในวันธรรมดา และวันหยุด คิดเป็น ร้อยละ 31.0 และ 43.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 3.38 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้ประโยชน์จากสื่อกลางแจ้ง

การใช้ประโยชน์จากสื่อกลางแจ้ง	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อฆ่าเวลา	218	54.5
เพื่อรู้ข้อมูลข่าวสาร	119	29.8
เพื่อทันต่อเหตุการณ์	48	12.0
เพื่อเอาไปพูดคุยกับเพื่อนๆ	15	3.8
รวม	400	100.0

การเปิดรับสื่อกลางแจ้งนั้นกลุ่มตัวอย่างเปิดรับเพื่อฆ่าเวลาเป็นหลัก(54.5%) ตามมาด้วย เพื่อรู้ข้อมูลข่าวสาร (29.8%) และ เพื่อทันต่อเหตุการณ์ (12%)

3.7 การ์ตูน

ตารางที่ 3.39 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการอ่านการ์ตูน

ความถี่ในการอ่านการ์ตูน	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	73	18.3
ทุก 2 - 3 วัน	78	19.5
สัปดาห์ / ครั้ง	69	17.3
2 สัปดาห์ / ครั้ง	37	9.3
1 เดือน / ครั้ง	41	10.3
นานกว่า 1 เดือน / ครั้ง	76	19.0
ไม่เคย	26	6.5
รวม	400	100.0

จากการศึกษา พบว่า ร้อยละ 93.5 เคยอ่านการ์ตูน ส่วนใหญ่(19.5%) จะอ่านการ์ตูนทุก 2 – 3 วัน รองลงมา คือ นานกว่า 1 เดือนครั้งถึงอ่าน (19.0%) และ อ่านการ์ตูนทุกวัน (18.3%)

ตารางที่ 3.40 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความถี่ในการอ่านการ์ตูน
ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	201	3.985	1.872	5.883**
หญิง	199	2.874	1.904	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการอ่านการ์ตูนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยที่กลุ่มตัวอย่างชายมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการอ่านสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างหญิง เนื่องจากเนื้อเรื่องในการ์ตูนของผู้ชายมีเนื้อหาที่หลากหลายให้เลือกอ่าน ไม่ว่าจะเป็นประเภทกีฬา คอสู์ สืบสวน ต่างจากการ์ตูนผู้หญิงที่มีเนื้อหาเรื่องความรักเป็นหลัก

ตารางที่ 3.41 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาที่ย่านการ์ตูน

ช่วงเวลาที่อ่านการ์ตูน	วัน จันทร์ - วันศุกร์		วัน เสาร์และอาทิตย์	
	จำนวน	%	จำนวน	%
6.00 - 12.00	23	6.1	49	13.1
12.01 - 16.00	62	16.6	114	30.5
16.01 - 19.00	153	40.9	117	31.3
19.01 - 22.30	100	26.7	65	17.4
22.31 - 24.00	29	7.8	19	5.1
หลัง 24.00	5	1.3	6	1.6
ไม่ระบุ	2	0.5	4	1.1
รวม	374	100.0	374	100.0

เมื่อศึกษาถึงช่วงเวลาที่ย่านการ์ตูนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ในวันธรรมดา กลุ่มตัวอย่างจะอ่านการ์ตูนในช่วง 16.01 – 19.00 มากที่สุด(40.9%) ตามมาด้วย ช่วง 19.01 - 22.30 (26.7%) ส่วนในวันเสาร์ – อาทิตย์ จะอ่านการ์ตูนในช่วง 16.01 - 19.00 (31.3%) และ 12.01 - 16.00 (30.5%)

ตารางที่ 3.42 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านการ์ตูน

ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านการ์ตูน	จำนวน	%
น้อยกว่า 30 นาที	71	19.0
30 นาที - 1 ชม.	171	45.7
1 - 2 ชม.	70	18.7
2 - 3 ชม.	22	5.9
มากกว่า 3 ชม.	12	3.2
ไม่ระบุ	28	7.5
รวม	374	100.0

ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านการ์ตูน พบว่า ส่วนใหญ่จะใช้เวลาประมาณ 30 นาที - 1 ชม. (45.7%) และน้อยกว่า 30 นาที (19.0%)

ตารางที่ 3.43 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านการ์ตูน ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	201	1.945	1.110	0.304
หญิง	199	1.910	1.240	

เมื่อศึกษาหาความแตกต่างระหว่างเพศในเรื่องระยะเวลาในการอ่านการ์ตูน พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านการ์ตูนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 3.44 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการ์ตูนที่ชอบอ่าน

การ์ตูนที่ชอบอ่าน	จำนวน	ร้อยละ
ขายหัวเราะ	85	29.2
โคนัน ยอดนักสืบ	75	25.8
ชินจัง	18	6.2
คราก่อน บอลส์	11	3.8
GTO	11	3.8
C KID	10	3.4
โดเรมอน	9	3.1
BLUE	8	2.7
MIMI	7	2.4
ล่าปีศาจ	6	2.1
ROOKIE	5	1.7
KC WEEKLY	4	1.4
SLAM DUNK	4	1.4
ซามูไร พเนจร	4	1.4
ชีบาสะ	4	1.4
แผลวุ่นวัยหวาน	4	1.4
รักได้ไงไม่รู้ตัว	4	1.4
ONE PIECE	4	1.4
เบอร์เซ็ค	3	1.0
ICE	3	1.0
VIVA GASSO	2	0.7
THE BOY	2	0.7
JOJO	2	0.7
งูรุ งูรุ	2	0.7
BOOM	2	0.7
ยูกิ	2	0.7
โคทาโร่	2	0.7

ตารางที่ 3.44 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการ์ตูนที่ชอบอ่าน (ต่อ)

การ์ตูนที่ชอบอ่าน	จำนวน	ร้อยละ
กัณณะชัง	2	0.7
SHOOT	2	0.7
MARU MARU	2	0.7
ขยับรีอค เขย่ารัก	2	0.7
เกมส์์กลคนอัจฉริยะ	2	0.7
DRAGON QUEST	1	0.3
H2	1	0.3
DOUBLE HEART	1	0.3
BLACK JACK	1	0.3
เรียว	1	0.3
BREAK DOWN	1	0.3
แม่สาวทอร์นาโด	1	0.3
HALEM BEAT	1	0.3
KISS BLUE EYES	1	0.3
จอมคนแดนฝัน	1	0.3
คิวทองเสียงรัก	1	0.3
คำสาปฟ้าหวัรโห้	1	0.3
ไม่ระบุ	59	20.3
รวม	291	21.3

การ์ตูนที่มีกลุ่มตัวอย่างชอบอ่านมากที่สุด คือ ขายหัวเราะ ร้อยละ 29.2 รองลงมาเป็น โคนันยอดนักสืบ ร้อยละ 25.8 และ ชินจัง ร้อยละ 6.2

ตารางที่ 3.45 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้ประโยชน์จากการ์ตูน

การใช้ประโยชน์จากการ์ตูน	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อผ่อนคลายความเครียด	284	75.9
เพื่อฆ่าเวลา / คลายเหงา	40	10.7
เพื่อเอาไปสนทนากับเพื่อนๆ	14	3.7
เพื่อติดตามข่าวสาร	9	2.4
ไม่ระบุ	27	7.2
รวม	374	100.0

การใช้ประโยชน์จากการ์ตูนนั้น กลุ่มตัวอย่างอ่านการ์ตูนเพื่อผ่อนคลายความเครียด เป็นส่วนใหญ่ หรือ ร้อยละ 75 และบางส่วนก็ใช้เพื่อฆ่าเวลา และ คลายเหงา ร้อยละ 10.7

3.8 วิถีทัศน์

ตารางที่ 3.46 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการดูวิถีทัศน์

ความถี่ในการดูวิถีทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	33	8.3
ทุก 2 - 3 วัน	64	16.0
สัปดาห์ / ครั้ง	97	24.3
2 สัปดาห์ / ครั้ง	53	13.3
1 เดือน / ครั้ง	68	17.0
นานกว่า 1 เดือน / ครั้ง	72	18.0
ไม่เคย	13	3.3
รวม	400	100.0

จากการวิจัย พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างเพียง 13 คน จากจำนวนทั้งหมด 400 คนที่ไม่เคยดูวิถีทัศน์ และกลุ่มที่ดูมักจะดูวิถีทัศน์สัปดาห์ละครั้ง (18.0%) รองลงมา คือ นานกว่า 1 เดือนต่อครั้ง (18.0%) และ เดือนละครั้ง (17.0%)

ตารางที่ 3.47 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความถี่ในการดูวิดีโอ
ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	201	3.562	1.661	4.695**
หญิง	199	2.799	1.589	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการเปรียบเทียบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการดูวิดีโอแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยที่กลุ่มตัวอย่างชายมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการดูวิดีโอสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างหญิง

ตารางที่ 3.48 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาการดูวิดีโอ

ช่วงเวลาที่ดู วิดีโอ	วัน จันทร์ - วันศุกร์		วัน เสาร์และอาทิตย์	
	จำนวน	%	จำนวน	%
6.00 - 12.00	7	1.8	12	3.1
12.01 - 16.00	55	14.2	93	24.0
16.01 - 19.00	84	21.7	82	21.2
19.01 - 22.30	146	37.7	121	31.3
22.31 - 24.00	70	18.1	62	16.0
หลัง 24.00	19	4.9	17	4.4
ไม่ระบุ	6	1.6	-	-
รวม	387	100.0	387	100.0

ช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างดูวิดีโอมากที่สุดทั้งในวันธรรมดาและวันเสาร์-อาทิตย์ คือ ช่วง 19.01 - 22.30

ตารางที่ 3.49 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของเนื้อเรื่องในวิดีโอที่ชื่นชอบ

ประเภทของเนื้อเรื่องในวิดีโอที่ชื่นชอบ	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หนังฝรั่งที่ออกจากโรงไปแล้ว	189	48.8	82	21.2	44	11.4
หนังฝรั่งที่กำลังจะเข้าฉายหรือกำลังฉายอยู่	91	23.5	104	26.9	68	17.6
หนังฝรั่งที่ไม่ได้เข้ามาฉายในโรง	30	7.8	73	18.9	79	20.4
รายการโทรทัศน์	11	2.8	21	5.4	39	10.1
หนังสือพิมพ์	32	8.3	32	8.3	38	9.8
Music Video	25	6.5	18	4.7	31	8.0
เพลงละคร รายการที่อัดไว้	7	1.8	12	3.1	30	7.8
ไม่ระบุ	2	0.5	45	11.6	58	15.0
รวม	387	100.0	387	100.0	387	100.0

ประเภทของเนื้อเรื่องในวิดีโอที่ชอบมากที่สุด คือ หนังฝรั่งที่ออกจากโรงไปแล้ว รองลงมา คือ หนังฝรั่งที่ไม่ได้เข้ามาฉายในโรง และ รายการโทรทัศน์

ตารางที่ 3.50 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้ประโยชน์จากวิดีโอ

การใช้ประโยชน์จากวิดีโอ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อผ่อนคลายความเครียด	277	71.6
เพื่อฆ่าเวลา / คลายเหงา	49	12.7
เพื่อหลีกเลี่ยงความจำเจ	41	10.6
เพื่อเอาไว้พูดคุยกับคนอื่น ๆ	19	4.9
ไม่ระบุ	1	0.3
รวม	387	100.0

การดูวิดีโอสามารถช่วยให้กลุ่มตัวอย่างผ่อนคลายความเครียดได้ ร้อยละ 71.6 รองลงมา คือ ใช้เพื่อฆ่าเวลา คลายเหงา ร้อยละ 12.7 และ ใช้เพื่อหลีกเลี่ยงความจำเจ ร้อยละ 10.6 ตามลำดับ

3.9 เทปเพลง / CD

ตารางที่ 3.51 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการฟังเทปเพลง / CD

ความถี่ในการฟังเทปเพลง / CD	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	222	55.5
ทุก 2 - 3 วัน	102	25.5
สัปดาห์ / ครั้ง	35	8.8
2 สัปดาห์ / ครั้ง	18	4.5
1 เดือน / ครั้ง	5	1.3
นานกว่า 1 เดือน / ครั้ง	13	3.3
ไม่เคย	5	1.3
รวม	400	100.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะฟังเทปเพลง / CD ทุกวัน(ร้อยละ 55.5) รองลงมา คือ ฟังทุก 2-3 วัน (ร้อยละ 25.5) ส่วนกลุ่มที่ไม่เคยฟังเทปเพลง / CD เลยมีเพียง 5 คน (ร้อยละ 1.3)

ตารางที่ 3.52 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความถี่ในการฟังเทปเพลง / CD ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	201	5.244	1.255	1.465
หญิง	199	5.050	1.384	

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการฟังเทปเพลง/CD ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 3.53 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาฟังเพลง / CD

ช่วงเวลาที่ฟังเพลง	วัน จันทร์ - วันศุกร์		วัน เสาร์และอาทิตย์	
	จำนวน	%	จำนวน	%
6.00 - 12.00	15	3.8	12	3.0
12.01 - 16.00	36	9.1	93	23.5
16.01 - 19.00	142	35.9	82	20.8
19.01 - 22.30	124	31.4	121	30.6
22.31 - 24.00	68	17.2	62	15.7
หลัง 24.00	9	2.3	17	4.3
ไม่ระบุ	1	0.3	8	2.0
รวม	395	100.0	395	100.0

ในวันธรรมดาช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (35.9%) ชอบฟังเพลง คือ ช่วงเวลา 16.01 - 19.00 ส่วนในวันหยุด มักจะฟังในช่วง 19.01 - 22.30 (30.6%) และ ช่วง 12.01 - 16.00 (23.5%)

ตารางที่ 3.54 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการซื้อเพลง / CD

ความถี่ในการซื้อเพลง / CD	จำนวน	%
ทุก 2 - 3 วัน	30	7.6
ทุกสัปดาห์	36	9.1
ทุก 2 สัปดาห์	47	11.9
เดือนละครั้ง	91	23.0
นานๆครั้ง	188	47.6
ไม่ระบุ	3	0.8
รวม	395	100.0

การซื้อเพลง / CD นั้น พบว่า นานๆครั้งกลุ่มตัวอย่างจึงจะซื้อเพลง / CD (47.6%) ตามมาด้วย ซื้อเดือนละครั้ง (23%) และ ซื้อทุก 2 สัปดาห์ (11.9%)

ตารางที่ 3.55 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความถี่ในการซื้อเทปเพลง / CD
ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	201	3.692	1.454	-2.564*
หญิง	199	4.045	1.300	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการซื้อเทปเพลง / CD แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่กลุ่มตัวอย่างหญิงมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการซื้อเทปเพลง / CD สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างชาย

ตารางที่ 3.56 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้ประโยชน์จากเทปเพลง / CD

การใช้ประโยชน์จากเทปเพลง / CD	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อผ่อนคลายความเครียด	307	77.7
เพื่อฆ่าเวลา / คลายเหงา	44	11.1
เพื่อความทันสมัย	25	6.3
เพื่อเอาไว้พูดคุยกับคนอื่น ๆ	17	4.3
ไม่ระบุ	2	0.5
รวม	395	100.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ฟังเทปเพลง/CD เพื่อผ่อนคลายความเครียด ร้อยละ 77.7 รองลงมา ฟังเพื่อฆ่าเวลา คลายเหงา ร้อยละ 11.1 และฟังเพื่อความทันสมัย ร้อยละ 6.3

3.10 คอมพิวเตอร์

ตารางที่ 3.57 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการใช้คอมพิวเตอร์

ความถี่ในการใช้คอมพิวเตอร์	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	34	8.5
ทุก 2 - 3 วัน	51	12.8
สัปดาห์ / ครั้ง	34	8.5
2 สัปดาห์ / ครั้ง	41	10.3
1 เดือน / ครั้ง	56	14.0
นานกว่า 1 เดือน / ครั้ง	115	28.8
ไม่เคย	69	17.3
รวม	400	100.0

จากการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน มีคนที่ไม่เคยใช้คอมพิวเตอร์ 69 คน หรือ 17.3% ส่วนกลุ่มที่เคยใช้ พบว่า นานกว่า 1 เดือนจึงใช้คอมพิวเตอร์ (28.8%) มากที่สุด รองลงมา คือ ใช้เดือนละครั้ง และใช้ทุก 2-3 วันครั้ง

ตารางที่ 3.58 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความถี่ในการใช้คอมพิวเตอร์ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	201	2.692	2.043	3.435**
หญิง	199	2.030	1.798	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความถี่ในการใช้คอมพิวเตอร์ระหว่างเพศชายและหญิง พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการใช้คอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยที่กลุ่มตัวอย่างชายมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการใช้คอมพิวเตอร์สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างหญิง

ตารางที่ 3.59 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต

ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	34	8.5
ทุก 2 - 3 วัน	49	12.3
สัปดาห์ / ครั้ง	23	5.8
2 สัปดาห์ / ครั้ง	17	4.3
1 เดือน / ครั้ง	32	8.0
นานกว่า 1 เดือน / ครั้ง	90	22.5
ไม่เคย	155	38.8
รวม	400	100.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 38.8 ไม่เคยเล่นอินเทอร์เน็ต ส่วนร้อยละ 22.5 นานกว่า 1 เดือนค่อยเล่นอินเทอร์เน็ต และ ร้อยละ 12.3 เล่นอินเทอร์เน็ตทุก 2 – 3 วัน

ตารางที่ 3.60 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	201	2.383	2.199	5.056**
หญิง	199	1.342	1.908	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยที่กลุ่มตัวอย่างชายมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างหญิง

ตารางที่ 3.61 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาที่ใช้คอมพิวเตอร์

ช่วงเวลาที่ใช้ คอมพิวเตอร์	วัน จันทร์ - วันศุกร์		วัน เสาร์และอาทิตย์	
	จำนวน	%	จำนวน	%
6.00 - 12.00	10	3.0	17	5.1
12.01 - 16.00	62	18.7	85	25.7
16.01 - 19.00	108	32.6	110	33.2
19.01 - 22.30	86	26.0	61	18.4
22.31 - 24.00	30	9.1	21	6.3
หลัง 24.00	9	2.7	15	4.5
ไม่ระบุ	26	7.9	22	6.6
รวม	331	100.0	331	100.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้คอมพิวเตอร์มากที่สุดในช่วง 16.01 – 19.00 ทั้งในวัน
ธรรมดาและวันหยุด

ตารางที่ 3.62 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการใช้คอมพิวเตอร์

ระยะเวลาในการใช้คอมพิวเตอร์	จำนวน	%
1 ชม.	120	36.3
1 - 2 ชม.	205	61.9
2 - 3 ชม.	-	-
3 - 4 ชม.	-	-
มากกว่า 4 ชม.	-	-
ไม่ระบุ	6	1.8
รวม	331	100.0

ในการใช้คอมพิวเตอร์นั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมักจะใช้ครั้งละ 1-2 ชม.(61.9%) ตามมาด้วยใช้ครั้งละ 1 ชม. (36.6%)

ตารางที่ 3.63 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการใช้คอมพิวเตอร์ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	201	1.423	0.759	2.567*
หญิง	199	1.226	0.775	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยระยะเวลาการใช้คอมพิวเตอร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่กลุ่มตัวอย่างชายมีค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการใช้คอมพิวเตอร์สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างหญิง

ตารางที่ 3.64 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์

การใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อผ่อนคลายความเครียด	196	59.2
เพื่อหาข้อมูลข่าวสาร	73	22.1
เพื่อความทันสมัย	31	9.4
เพื่อติดต่อกับคนอื่น	26	7.9
ไม่ระบุ	5	1.5
รวม	331	100.0

การใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์ พบว่า กลุ่มวัยรุ่นใช้คอมพิวเตอร์เพื่อผ่อนคลายความเครียด เป็นหลัก ร้อยละ 59.2 ตามมาด้วย เพื่อหาข้อมูลข่าวสาร ร้อยละ 22.1

3.11 สื่อเพื่อการศึกษา

ตารางที่ 3.65 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการใช้สื่อเพื่อการศึกษา

ความถี่ในการใช้สื่อเพื่อการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	59	17.5
2-3 วัน / ครั้ง	66	19.6
อาทิตย์ละครั้ง	71	21.1
2 อาทิตย์ / ครั้ง	24	7.1
1 เดือน / ครั้ง	75	22.3
มากกว่า 1 เดือน / ครั้ง	42	12.5
รวม	337	100.0

การใช้สื่อศึกษานั้นกลุ่มตัวอย่างใช้ 1 เดือนต่อครั้ง ร้อยละ 22.3 อาทิตย์ละครั้ง ร้อยละ 21.1 และ 2-3 วันครั้ง ร้อยละ 19.6

ตารางที่ 3.66 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับสื่อเพื่อการศึกษา
ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	N	MEAN	S.D.	t
ชาย	201	2.697	1.986	-1.232
หญิง	199	2.940	1.963	

กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับสื่อเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 3.67 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสื่อเพื่อการศึกษา

สื่อเพื่อการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์ช่อง 5	1	0.3
โทรทัศน์ช่อง 7	6	1.5
โทรทัศน์ช่อง 9	2	0.5
โทรทัศน์ช่อง 11	130	32.5
โทรทัศน์ช่อง ITV	10	2.5
นิตยสาร	52	13.0
วิทยุ	41	10.3
เคเบิลทีวี	95	23.8
ไม่เคย	63	15.8
รวม	400	100.0

สื่อเพื่อการศึกษาจากช่อง 11 เป็นสื่อหลักที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับ (32.5%) รองลงมา คือ เคเบิลทีวี 23.8% และนิตยสาร 13% ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยดูเปิดรับสื่อเพื่อการศึกษา มี 15.8%

ตารางที่ 3.68 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้ประโยชน์จากสื่อเพื่อการศึกษา

การใช้ประโยชน์จากสื่อเพื่อการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อทบทวนความรู้	132	39.2
เพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติมจากที่โรงเรียน	116	34.4
เพื่อฆ่าเวลา	52	15.4
เพื่อนำไปเป็นข้อมูลพูดคุยกับเพื่อน	37	11.0
รวม	337	100.0

กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อเพื่อการศึกษาเพื่อทบทวนความรู้มากที่สุด คือ ร้อยละ 39.2 ตามมาด้วย ใช้เพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติมจากที่โรงเรียน ร้อยละ 34.4 และ เพื่อฆ่าเวลา ร้อยละ 15.4

4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการดำเนินชีวิตของเด็กวัยรุ่นกับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชน” ได้มีการตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้

4.1 สมมติฐานที่ 1 การเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการดำเนินชีวิต จะเป็นการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการเปิดรับสื่อ ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ และ ช่วงเวลาที่เปิดรับสื่อ กับ รูปแบบการดำเนินชีวิต โดยใช้ค่าสถิติแบบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตแต่ละรูปแบบได้ดียิ่งขึ้น

4.2 สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชน เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศ กับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนด้วยสถิติค่าไค-สแควร์ (Chi – Square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เพื่ออธิบายถึงความแตกต่างในการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

สมมติฐานที่ 1 การเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการดำเนินชีวิต

ตารางที่ 4.1 ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโทรทัศน์
กับกลุ่มของรูปแบบการดำเนินชีวิต

การเปิดรับสื่อโทรทัศน์	รูปแบบการดำเนินชีวิต				
	กลุ่มเก็บตัว	กลุ่มรักเรียน	กลุ่มทันสมัย	กลุ่มนักกีฬา	กลุ่มรักสนุก
ความถี่ในการดู	.062	-.011	-.550**	-.084	.216**
ระยะเวลาในการดู	-.068	.164**	-.117*	-.085	.069
ช่วงเวลาที่ดูในวันธรรมดา	-.041	.024	-.073	.084	.015
ช่วงเวลาที่ดูในวันหยุด	-.071	.101*	.032	.030	-.054

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านความถี่ในการดู พบว่า กลุ่มรักสนุกมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ในขณะที่มีกลุ่มทันสมัยมีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ด้านระยะเวลาในการดู พบว่า กลุ่มรักเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ในขณะที่มีกลุ่มทันสมัยมีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ด้านช่วงเวลาที่ดูในวันธรรมดา พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับทุกกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิต

ด้านช่วงเวลาที่ดูในวันหยุด พบว่า กลุ่มรักเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มเก็บตัว และกลุ่มนักกีฬา ไม่มีความสัมพันธ์กับสื่อโทรทัศน์

ตารางที่ 4.2 ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อวิทยุ
กับกลุ่มของรูปแบบการดำเนินชีวิต

การเปิดรับสื่อวิทยุ	รูปแบบการดำเนินชีวิต				
	กลุ่มเก็บตัว	กลุ่มรักเรียน	กลุ่มทันสมัย	กลุ่มนักกีฬา	กลุ่มรักสนุก
ความถี่ในการฟัง	.159**	.140**	-.178**	.244**	.195**
ระยะเวลาในการฟัง	.019	.152**	.009	.136**	.012
ช่วงเวลาที่ฟังในวันธรรมดา	.008	.040	.098*	.049	-.042
ช่วงเวลาที่ฟังในวันหยุด	.032	.047	.116*	.037	-.010

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านความถี่ในการฟัง พบว่า เกือบจะทุกกลุ่ม มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ยกเว้น กลุ่มทันสมัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ด้านระยะเวลาในการฟัง พบว่า กลุ่มรักเรียน และ กลุ่มนักกีฬา มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ด้านช่วงเวลาที่ฟังในวันธรรมดา พบว่า กลุ่มทันสมัย มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ด้านช่วงเวลาที่ฟังในวันหยุด พบว่า กลุ่มทันสมัย มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.3 ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์
กับกลุ่มของรูปแบบการดำเนินชีวิต

การเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์	รูปแบบการดำเนินชีวิต				
	กลุ่มเก็บตัว	กลุ่มรักเรียน	กลุ่มทันสมัย	กลุ่มนักกีฬา	กลุ่มรักสนุก
ความถี่ในการอ่าน	.036	.050	-.075	.083	.463
ระยะเวลาในการอ่าน	-.187**	-.128*	-.032	-.063	.108*
ช่วงเวลาที่อ่านในวันธรรมดา	-.061	.051	.168**	-.042	-.028
ช่วงเวลาที่อ่านในวันหยุด	.132**	.093	.125*	-.012	-.085

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านความถี่ในการอ่าน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับทุกกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิต

ด้านระยะเวลาในการอ่าน พบว่า กลุ่มรักสนุก มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ในขณะที่กลุ่มเก็บตัว มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และกลุ่มรักเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ด้านช่วงเวลาที่อ่านในวันธรรมดา พบว่า กลุ่มทันสมัย มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ด้านช่วงเวลาที่อ่านในวันหยุด พบว่า กลุ่มเก็บตัว มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และกลุ่มทันสมัย มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.4 ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อนิคยสาร
กับกลุ่มของรูปแบบการดำเนินชีวิต

การเปิดรับสื่อนิคยสาร	รูปแบบการดำเนินชีวิต				
	กลุ่มเก็บตัว	กลุ่มรักเรียน	กลุ่มทันสมัย	กลุ่มนักกีฬา	กลุ่มรักสนุก
ความถี่ในการอ่าน	.090	.246**	.002	-.014	.403**
ระยะเวลาในการอ่าน	-.074	.086	.099*	.030	.102*
ช่วงเวลาที่อ่านในวันธรรมดา	-.046	.045	.088	-.036	.007
ช่วงเวลาที่อ่านในวันหยุด	.052	.084	.080	-.022	-.086

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านความถี่ในการอ่าน พบว่า กลุ่มรักเรียนและกลุ่มรักสนุก มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ด้านระยะเวลาในการอ่าน พบว่า กลุ่มทันสมัยและกลุ่มรักสนุก มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ด้านช่วงเวลาที่อ่านในวันธรรมดาและวันหยุด พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับทุกกลุ่ม รูปแบบการดำเนินชีวิต

ตารางที่ 4.5 ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อโรงภาพยนตร์
กับกลุ่มของรูปแบบการดำเนินชีวิต

การเปิดรับสื่อโรงภาพยนตร์	รูปแบบการดำเนินชีวิต				
	กลุ่มเก็บตัว	กลุ่มรักเรียน	กลุ่มทันสมัย	กลุ่มนักกีฬา	กลุ่มรักสนุก
ความถี่ในการดู	.103*	.181**	.103*	-.006	.214**
ช่วงเวลาที่ดูในวันธรรมดา	.040	.064	.097	-.066	.087
ช่วงเวลาที่ดูในวันหยุด	.056	.126*	.045	-.044	-.057

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านความถี่ในการดู พบว่า กลุ่มรักเรียนและกลุ่มรักสนุก มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และกลุ่มเก็บตัว มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยยะสำคัญที่ระดับ 0.05

ด้านช่วงเวลาที่ดูในวันธรรมดา พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับทุกกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิต

ด้านช่วงเวลาที่ดูในวันหยุด พบว่า กลุ่มรักเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.6 ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อกลางแจ้ง
กับกลุ่มของรูปแบบการดำเนินชีวิต

การเปิดรับสื่อกลางแจ้ง	รูปแบบการดำเนินชีวิต				
	กลุ่มเก็บตัว	กลุ่มรักเรียน	กลุ่มทันสมัย	กลุ่มนักกีฬา	กลุ่มรักสนุก
ช่วงเวลาที่เห็นในวันธรรมดา	.120*	.121*	.045	-.145**	.041
ช่วงเวลาที่เห็นในวันหยุด	.104*	.125*	.087	-.080	-.001

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านช่วงเวลาที่เห็นในวันธรรมดา พบว่า กลุ่มเก็บตัว และกลุ่มรักเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในขณะที่กลุ่มนักกีฬา มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ด้านช่วงเวลาที่เห็นในวันหยุด พบว่า กลุ่มรักเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.7 ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อการ์ตูน
กับกลุ่มของรูปแบบการดำเนินชีวิต

การเปิดรับสื่อการ์ตูน	รูปแบบการดำเนินชีวิต				
	กลุ่มเก็บตัว	กลุ่มรักเรียน	กลุ่มทันสมัย	กลุ่มนักกีฬา	กลุ่มรักสนุก
ความถี่ในการอ่าน	.248**	.174**	-.029	-.055	.353**
ระยะเวลาในการอ่าน	.006	-.006	.023	-.119*	.085
ช่วงเวลาที่อ่านในวันธรรมดา	-.046	.045	.088	-.036	.007
ช่วงเวลาที่อ่านในวันหยุด	.052	.084	.080	-.022	-.086

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านความถี่ในการอ่าน พบว่า กลุ่มเก็บตัว กลุ่มรักเรียนและกลุ่มรักสนุก มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ด้านระยะเวลาในการอ่าน พบว่า กลุ่มนักกีฬา มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ด้านช่วงเวลาที่อ่านในวันธรรมดาและวันหยุด พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับทุกกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิต

ตารางที่ 4.8 ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อวีดิทัศน์
กับกลุ่มของรูปแบบการดำเนินชีวิต

การเปิดรับสื่อวีดิทัศน์	รูปแบบการดำเนินชีวิต				
	กลุ่มเก็บตัว	กลุ่มรักเรียน	กลุ่มทันสมัย	กลุ่มนักกีฬา	กลุ่มรักสนุก
ความถี่ในการดู	.198**	.269**	.108*	-.056	.436**
ช่วงเวลาที่ดูในวันธรรมดา	.077	.013	-.001	-.066	.097
ช่วงเวลาที่ดูในวันหยุด	.047	.051	.048	-.114	.032

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านความถี่ในการดู พบว่า กลุ่มเก็บตัว กลุ่มรักเรียน และกลุ่มรักสนุก มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ในขณะที่มีกลุ่มทันสมัยมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยยะสำคัญที่ระดับ 0.05

ด้านช่วงเวลาที่ดูในวันธรรมดาและวันหยุด พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับทุกกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิต

ตารางที่ 4.9 ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อเทปเพลง / CD
กับกลุ่มของรูปแบบการดำเนินชีวิต

การเปิดรับสื่อเทปเพลง / CD	รูปแบบการดำเนินชีวิต				
	กลุ่มเก็บตัว	กลุ่มรักเรียน	กลุ่มทันสมัย	กลุ่มนักกีฬา	กลุ่มรักสนุก
ความถี่ในการฟัง	-.043	.152**	.158**	.428**	.308**
ระยะเวลาในการฟัง	-.149**	-.207**	-.104	.033	-.098*
ช่วงเวลาที่ฟังในวันธรรมดา	-.031	.083	.118*	.047	-.019
ช่วงเวลาที่ฟังในวันหยุด	.044	.064	.159**	-.018	-.043

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านความถี่ในการฟัง พบว่า กลุ่มรักเรียน กลุ่มทันสมัย กลุ่มนักกีฬาและกลุ่มรักสนุก มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ด้านระยะเวลาในการฟัง พบว่า กลุ่มเก็บตัว กลุ่มรักเรียน และ กลุ่มรักสนุก มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ด้านช่วงเวลาที่ฟังในวันธรรมดา พบว่า กลุ่มทันสมัย มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ด้านช่วงเวลาที่ฟังในวันหยุด พบว่า กลุ่มทันสมัย มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.10 ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต
กับกลุ่มของรูปแบบการดำเนินชีวิต

การเปิดรับสื่อคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต	รูปแบบการดำเนินชีวิต				
	กลุ่มเก็บตัว	กลุ่มรักเรียน	กลุ่มทันสมัย	กลุ่มนักกีฬา	กลุ่มรักสนุก
ความถี่ในการใช้คอมพิวเตอร์	.022	.284**	.087	.050	.226**
ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต	.090	.337**	.114*	.125*	.231**
ระยะเวลาในการใช้	.051	.178**	.064	.023	.152**
ช่วงเวลาที่ใช้ในวันธรรมดา	.025	.137**	.050	.056	.140**
ช่วงเวลาที่ใช้ในวันหยุด	.038	.153**	.101*	.047	.146**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านความถี่ในการใช้คอมพิวเตอร์ พบว่า กลุ่มรักเรียน และกลุ่มรักสนุก มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ด้านความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มรักเรียน และกลุ่มรักสนุก มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ส่วนกลุ่มทันสมัยและกลุ่มนักกีฬา มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ด้านระยะเวลาในการใช้ พบว่า กลุ่มรักเรียนและกลุ่มรักสนุก มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ด้านช่วงเวลาที่ใช้ในวันธรรมดา พบว่า กลุ่มรักเรียนและกลุ่มรักสนุก มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ด้านช่วงเวลาที่ใช้ในวันหยุด พบว่า กลุ่มรักเรียนและกลุ่มรักสนุก มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ส่วนกลุ่มทันสมัย มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.11 ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อเพื่อการศึกษา
กับกลุ่มของรูปแบบการดำเนินชีวิต

การเปิดรับสื่อเพื่อการศึกษา	รูปแบบการดำเนินชีวิต				
	กลุ่มเก็บตัว	กลุ่มรักเรียน	กลุ่มทันสมัย	กลุ่มนักกีฬา	กลุ่มรักสนุก
ความถี่ในการใช้	-.085	.000	.002	.086	-.061

ด้านความถี่ในการใช้ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับทุกกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิต

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ผู้วิจัยได้ทำการสรุปสื่อมวลชน 3 อันดับแรก ที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการดำเนินชีวิตแต่ละรูปแบบ โดยแสดงในรูปของตาราง เพื่อง่ายแก่ความเข้าใจ ดังนี้

ตารางที่ 4.12 สื่อมวลชน 3 อันดับแรกที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการดำเนินชีวิต

รูปแบบการดำเนินชีวิต	การเปิดรับสื่อ		
	อันดับที่ 1	อันดับที่ 2	อันดับที่ 3
กลุ่มเก็บตัว	โรงภาพยนตร์	การ์ตูน	วีดิทัศน์
กลุ่มรักเรียน	อินเทอร์เน็ต	วีดิทัศน์	นิตยสาร
กลุ่มทันสมัย	วีดิทัศน์	โรงภาพยนตร์	เทปเพลง / CD
กลุ่มนักกีฬา	อินเทอร์เน็ต	เทปเพลง / CD	วิทยุ
กลุ่มรักสนุก	วีดิทัศน์	นิตยสาร	การ์ตูน

มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากการจำแนกสื่อหลักๆที่แต่ละกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตเลือกใช้ พบว่า การเลือกใช้สื่อของแต่ละกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตนั้นแตกต่างกันอย่างชัดเจน สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ในการใช้ จากการจัดอันดับ 3 อันดับแรกของแต่ละกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตเลือกใช้ พบว่า วีดิทัศน์เป็นสื่อที่มีกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตเลือกใช้มากที่สุด รองลงมา คือ อินเทอร์เน็ต โรงภาพยนตร์ การ์ตูน นิตยสาร และเทปเพลง / CD จะเห็นได้จากการเลือกใช้สื่อเหล่านั้น แม้ว่าแต่ละกลุ่มจะเลือกใช้สื่อประเภทเดียวกัน เมื่อพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ในการเลือกใช้ จะพบว่า แตกต่างกันตามรูปแบบการดำเนินชีวิตของตนเอง เช่น การชมวีดิทัศน์นั้น แทบจะทุกกลุ่ม ยกเว้น กลุ่มนักกีฬาที่เลือกใช้สื่อนี้ โดยที่กลุ่มทันสมัย และกลุ่มรักสนุกนั้นเลือกใช้สื่อนี้เป็นอันดับแรก เนื่องจากกลุ่มทันสมัยเป็นกลุ่มที่ชอบติดตามข่าวสาร ทำตัวทันเหตุการณ์ ในการเลือกดูวีดิทัศน์ นั้นก็เพื่อตอบสนองความทันสมัยของคนโดยใช้ดูภาพยนตร์ฝรั่งที่ยังไม่เข้าโรง เพื่อที่จะได้นำหน้าคนอื่น ในขณะที่กลุ่มรักสนุกซึ่งเป็นกลุ่มที่มีการเปิดรับสื่อมาก การดูวีดิทัศน์นั้นก็เพื่อหลีกเลี่ยงความจำเจที่เขาได้รับจากสื่ออื่นๆที่เหมือนกัน หรือแม้แต่ในกลุ่มรักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มที่ชอบอยู่กับครอบครัวนั้น ก็ดูวีดิทัศน์เพื่อใช้เวลาาร่วมกับครอบครัวของตนเอง นอกจากสื่อวีดิทัศน์แล้วนั้น แม้แต่สื่อโรงภาพยนตร์ ก็จะพบว่า กลุ่มเก็บตัว และกลุ่มทันสมัยชอบไปดูภาพยนตร์เหมือนกัน แต่กลุ่มเก็บตัวก็จะไปดูคนเดียว เพื่อแยกตนเองออกจากคนอื่นในสังคม ในขณะที่กลุ่มทันสมัยจะไปดู

กับเพื่อนๆ เพราะถือว่าการชมภาพยนตร์นั้นเป็นกิจกรรมที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในกลุ่ม อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงความทันสมัยของคน เพราะ ภาพยนตร์จะมีการหมุนเวียนเปลี่ยนเรื่องอย่างรวดเร็ว ส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตนั้น พบว่า กลุ่มรักเรียนและกลุ่มนักกีฬาจะเลือกใช้อินเทอร์เน็ต เป็นอันดับแรกเช่นเดียวกัน การใช้อินเทอร์เน็ตของพวกเขาเด็กรักเรียนนั้น ส่วนใหญ่ใช้เพื่อหาข้อมูลในการทำรายงานเป็นหลัก ในขณะที่กลุ่มนักกีฬานิยมใช้เพื่อติดตามข่าวสารทางการกีฬาเป็นหลัก

2. ระดับของความสัมพันธ์ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เห็นถึงความแตกต่างของรูปแบบการดำเนินชีวิตแต่ละแบบ ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ พบว่ามีระดับความสัมพันธ์อยู่ 2 ระดับ คือ ความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และ 0.01 โดยแบ่งกลุ่มของระดับความสัมพันธ์ได้เป็น 3 กลุ่มคือ

2.1 กลุ่มที่มีความสัมพันธ์กับสื่อมาก คือ กลุ่มที่มีความสัมพันธ์กับสื่อที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ถึง 2 สื่อ ได้แก่ กลุ่มทันสมัย สื่อที่มีความสัมพันธ์สูง คือ ทีวีทัศน์และโรงภาพยนตร์ ซึ่งสื่อทั้ง 2 ชนิดนั้นเป็นสื่อที่โลกตะวันตกใช้เผยแพร่วัฒนธรรมของคนเป็นหลัก ดังจะเห็นได้จากแฟชั่นที่มาจากภาพยนตร์ พฤติกรรมการบริโภคอาหารจานด่วนต่างๆ ค่านิยมในเรื่องเพศ แม้แต่ความรุนแรงในสภาพสังคมที่กดดัน ซึ่งภาพต่างๆที่ส่งผ่านยังกลุ่มเหล่านี้ ทำให้เขารู้สึกว่าตนเองทันสมัย มีโลกทัศน์ที่กว้างจากการเปิดรับสื่อและสามารถพูดคุยเรื่องราวเดียวกันกับคนในกลุ่มของตน

2.2 กลุ่มที่มีความสัมพันธ์กับสื่อปานกลาง คือ กลุ่มที่มีความสัมพันธ์กับสื่อที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เพียง 1 สื่อ ได้แก่ กลุ่มเก็บตัว และกลุ่มนักกีฬา โดยที่กลุ่มเก็บตัวจะมีความสัมพันธ์ที่สูงกับสื่อเฉพาะบุคคล คือ สื่อโรงภาพยนตร์ เพราะเป็นสื่อที่สามารถกำหนดเวลา สถานที่ ประเภทเนื้อหาที่จะดูได้ด้วยตนเองเป็นหลัก มีความเป็นปัจเจกบุคคลที่สูง ในขณะที่กลุ่มนักกีฬานั้นเลือกใช้อินเทอร์เน็ตมาก เพราะตอบสนองความต้องการด้านเนื้อหากีฬาได้หลากหลาย และติดตามข่าวได้รวดเร็ว เป็นสื่อที่เรียกว่า Real Time คือ รับรู้ในเวลาเดียวกันทั่วโลก ซึ่งกีฬาที่เป็นที่นิยมในปัจจุบันก็เป็นกีฬาที่มีการแข่งขันในต่างประเทศ เช่น ฟุตบอล บาสเก็ตบอล เทนนิส ทำให้สามารถเลือกเวลาเปิดรับได้ตามช่วงเวลาที่คุณเองต้องการอีกด้วย

2.3 กลุ่มที่มีความสัมพันธ์กับสื่อน้อย คือ มีความสัมพันธ์กับสื่อที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ในทุกสื่อที่เปิดรับ ได้แก่ กลุ่มรักเรียน และ กลุ่มรักสนุก กลุ่มรักเรียนนั้นมีความสัมพันธ์ในระดับที่ต่ำกับการเปิดรับสื่อของตน เนื่องจากกลุ่มนี้จะใช้สื่อเมื่อว่างจากการเรียนแล้ว

โดยเฉพาะในวันหยุดและใช้เพื่อผ่อนคลายความเครียด ในขณะที่กลุ่มรักสนุกนั้นก็มีความสัมพันธ์ที่ต่ำเช่นเดียวกัน แต่แตกต่างกันตรงที่กลุ่มนี้มีใช้เวลาที่จอดรถอยู่นอกบ้านเป็นส่วนมาก และเมื่อกลับมาบ้าน ก็เปิดรับสื่อหลายสื่อทำให้ความถี่ในการใช้สื่อแต่ละสื่อน้อย

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชน

ตารางที่ 4.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์ประเภทรายการข่าว

เพศ	การใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์ ประเภทรายการข่าว				รวม
	เพื่อเอาไปพูดคุยกับเพื่อนๆ	เพื่อทราบสถานการณ์ความเป็นไปในสังคม	เพื่อความบันเทิง	เพื่อเป็นเพื่อนคลายเหงา	
ชาย	3	46	8	-	57
	5.3	80.7	14.0	-	100.0
หญิง	7	29	8	-	44
	15.9	65.9	18.2	-	100.0
รวม	10	75	16	-	101
	9.9	74.3	15.8	-	100.0
$X^2 = 5.848$		$df = 3$	Significance =		
			0.119		

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ค่า Chi-Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.848 ค่า $df = 3$ ระดับนัยสำคัญที่ 0.119 คือ $S > 0.05$ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐาน แสดงว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์ประเภทรายการข่าว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดูรายการข่าว เพื่อทราบสถานการณ์ความเป็นไปในสังคมเป็นหลักทั้งเพศชายและหญิง ที่ค่าร้อยละ 80.7 และ 65.9

ตารางที่ 4.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์
ประเภทรายการละครไทย

เพศ	การใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์ ประเภทรายการละครไทย				รวม
	เพื่อเอาไปพูดคุย กับเพื่อนๆ	เพื่อทราบสถานการณ์ ความเป็นไปในสังคม	เพื่อความบันเทิง	เพื่อเป็นเพื่อน คลายเหงา	
ชาย	1	2	18	5	26
	3.8	7.7	69.2	19.2	100.0
หญิง	6	3	37	2	48
	12.5	6.3	77.1	4.2	100.0
รวม	7	5	55	7	74
	9.5	6.8	74.3	9.5	100.0
$X^2 = 13.378$		$df = 4$	Significance =		
0.010					

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ค่า Chi-Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 13.378 ค่า $df = 4$ ระดับนัยสำคัญที่ 0.010 คือ $S < 0.05$ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับสมมติฐานแสดงว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์ ประเภทรายการละครไทย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดูละครเพื่อความบันเทิง ทั้งเพศหญิงและชาย คิดเป็นร้อยละ 77.1 และ 69.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์
ประเภทรายการภาพยนตร์ฝรั่ง

เพศ	การใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์ ประเภทรายการภาพยนตร์ฝรั่ง				รวม
	เพื่อเอาไปพูดคุย กับเพื่อนๆ	เพื่อทราบสถานการณ์ ความเป็นไปในสังคม	เพื่อความบันเทิง	เพื่อเป็นเพื่อน คลายเหงา	
ชาย	3	3	26	1	33
	9.1	9.1	78.8	3.0	100.0
หญิง	2	-	16	1	19
	10.5	-	84.2	5.3	100.0
รวม	5	3	42	2	52
	9.6	5.8	80.8	3.8	100.0
$X^2 = 5.985$		df = 4	Significance =		
0.200					

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ค่า Chi-Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.985 ค่า df = 4 ระดับนัยสำคัญที่ 0.200 คือ $S > 0.05$ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานแสดงว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์ประเภทรายการภาพยนตร์ฝรั่ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดูรายการประเภทภาพยนตร์ฝรั่งเพื่อความบันเทิงเป็นหลัก ทั้งเพศหญิงและชายที่ค่าร้อยละ 84.2 และ 78.8

ตารางที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุ

เพศ	การใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุ				รวม
	เพื่อเอาไปพูดคุย กับเพื่อนๆ	เพื่อติดตามข่าวสาร	เพื่อความบันเทิง	เพื่อเป็นเพื่อน คลายเหงา	
ชาย	7	28	140	26	201
	3.5	13.9	69.7	12.9	100.0
หญิง	12	16	137	34	199
	6.0	8.0	68.8	17.1	100.0
รวม	19	44	277	60	400
	4.8	11.0	69.3	15.0	100.0
$\chi^2 = 5.678$		df = 3	Significance =		
			0.128		

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ค่า Chi-Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.678 ค่า df = 3 ระดับนัยสำคัญที่ 0.128 คือ $S > 0.05$ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐาน แสดงว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้สื่อวิทยุเพื่อความบันเทิงเป็นหลักทั้งเพศชายและหญิง ที่ค่าร้อยละ 69.7 และ 68.8

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการใช้ประโยชน์จากสื่อหนังสือพิมพ์

เพศ	การใช้ประโยชน์จากสื่อหนังสือพิมพ์				รวม
	เพื่อเอาไปสนทนา กับเพื่อนๆ	เพื่อติดตามข่าวสาร	เพื่อผ่อนคลาย ความเครียด	เพื่อฆ่าเวลา	
ชาย	14	146	27	12	199
	7.0	73.4	13.6	6.0	100.0
หญิง	26	133	30	9	198
	13.1	67.2	15.2	4.5	100.0
รวม	40	279	57	21	397
	10.1	70.3	14.4	5.3	100.0
$X^2 = 5.116$		df = 4	Significance =		
			0.276		

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ค่า Chi-Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.116 ค่า $df = 4$ ระดับนัยสำคัญที่ 0.276 คือ $S > 0.05$ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐาน แสดงว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อหนังสือพิมพ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้งเพศชายและหญิง ใช้สื่อหนังสือพิมพ์เพื่อติดตามข่าวสารเป็นหลักที่ค่าร้อยละ 73.4 และ 67.2

ตารางที่ 4.18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชน

เพศ	การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชน				รวม
	เพื่อดูแบบเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย	เพื่อรู้ความ เปลี่ยนแปลงของโลก	เพื่อผ่อนคลาย ความเครียด	เพื่อฆ่าเวลา	
ชาย	13 7.8	68 41.0	50 30.1	35 21.1	166 100.0
หญิง	35 19.9	60 34.1	71 40.3	10 5.7	176 100.0
รวม	48 14.0	128 37.4	121 35.4	45 13.2	342 100.0
$X^2 = 30.590$		$df = 4$	Significance =		
0.000					

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ค่า Chi-Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 30.590 ค่า $df = 4$ ระดับนัยสำคัญที่ 0.000 คือ $S < 0.05$ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับสมมติฐานแสดงว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชน กลุ่มตัวอย่างเพศชายร้อยละ 41.0 ใช้สื่อมวลชนเพื่อรู้ความเปลี่ยนแปลงของโลก ส่วนเพศหญิงใช้เพื่อผ่อนคลายความเครียดเป็นหลัก ร้อยละ 40.3

ตารางที่ 4.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการใช้ประโยชน์จากสื่อโรงพยาบาลนตร์

เพศ	การใช้ประโยชน์จากสื่อโรงพยาบาลนตร์				รวม
	เพื่อเอาไปพูดคุย กับเพื่อนๆ	เพื่อได้อยู่กับเพื่อนๆ	เพื่อผ่อนคลาย ความเครียด	เพื่อนำเวลา	
ชาย	23	33	134	8	198
	11.6	16.7	67.7	4.0	100.0
หญิง	20	23	144	6	193
	10.4	11.9	74.6	3.1	100.0
รวม	43	56	278	14	391
	11.0	14.3	71.1	3.6	100.0
$X^2 = 3.631$		$df = 4$	Significance =		
0.458					

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ค่า Chi-Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.631 ค่า $df = 4$ ระดับนัยสำคัญที่ 0.458 คือ $S > 0.05$ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐาน แสดงว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อโรงพยาบาลนตร์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้งเพศหญิงและชาย ใช้สื่อโรงพยาบาลนตร์ เพื่อผ่อนคลายความเครียดเป็นหลักที่ค่าร้อยละ 74.6 และ 67.7

ตารางที่ 4.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการใช้ประโยชน์จากสื่อกลางแจ้ง

เพศ	การใช้ประโยชน์จากสื่อกลางแจ้ง				รวม
	เพื่อฆ่าเวลา	เพื่อรู้ข้อมูลข่าวสาร	เพื่อเอาไปพูดคุย กับคนอื่น	เพื่อทันต่อ เหตุการณ์	
ชาย	110	54	5	32	201
	54.7	26.9	2.5	15.9	100.0
หญิง	108	65	10	16	199
	54.3	32.7	5.0	8.0	100.0
รวม	218	119	15	48	400
	54.5	29.8	3.8	12.0	100.0
$X^2 = 8.025$		$df = 3$	Significance =		
0.045					

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ค่า Chi-Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 8.025 ค่า $df = 3$ ระดับนัยสำคัญที่ 0.045 คือ $S < 0.05$ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับสมมติฐาน แสดงว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อกลางแจ้ง กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อกลางแจ้งเพื่อฆ่าเวลาเป็นหลักทั้งเพศชายและหญิง ที่ค่าร้อยละ 54.7 และ 54.3

ตารางที่ 4.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการใช้ประโยชน์จากสื่อการ์ตูน

เพศ	การใช้ประโยชน์จากสื่อการ์ตูน				รวม
	เพื่อเอาไปสนทนา กับเพื่อนๆ	เพื่อติดตามข่าวสาร	เพื่อผ่อนคลาย ความเครียด	เพื่อฆ่าเวลา คลายเหงา	
ชาย	9	6	149	18	182
	4.9	3.3	81.9	9.9	100.0
หญิง	5	3	135	22	165
	3.0	1.8	81.8	13.3	100.0
รวม	14	9	284	40	347
	4.0	2.6	81.8	11.5	100.0

$X^2 = 7.468$ $df = 4$ Significance =
 0.113

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ค่า Chi-Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 7.468 ค่า $df = 4$ ระดับนัยสำคัญที่ 0.113 คือ $S > 0.05$ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐาน แสดงว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อการ์ตูน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้สื่อการ์ตูน เพื่อผ่อนคลายความเครียดเป็นหลักทั้งเพศชายและหญิง ที่ค่าร้อยละ 81.9 และ 81.8

ตารางที่ 4.22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการใช้ประโยชน์จากสื่อวีดิทัศน์

เพศ	การใช้ประโยชน์จากสื่อวีดิทัศน์				รวม
	เพื่อผ่อนคลาย	เพื่อฆ่าเวลา	เพื่อเอาไว้พูดคุย	เพื่อหลีกเลี่ยง	
	ความเครียด	คลายเหงา	กับคนอื่นๆ	ความจำเจ	
ชาย	143	23	9	22	197
	72.6	11.7	4.6	11.2	100.0
หญิง	134	26	10	19	189
	70.9	13.8	5.3	10.1	100.0
รวม	277	49	19	41	386
	71.8	12.7	4.9	10.6	100.0
$X^2 = 3.310$		$df = 4$	Significance =		
0.507					

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ค่า Chi-Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.310 ค่า $df = 4$ ระดับนัยสำคัญที่ 0.507 คือ $S > 0.05$ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐาน แสดงว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อวีดิทัศน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้สื่อวีดิทัศน์ เพื่อผ่อนคลายความเครียดเป็นหลักทั้งเพศชายและหญิง ที่ค่าร้อยละ 72.6 และ 70.9

ตารางที่ 4.23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการใช้ประโยชน์จากสื่อเทปเพลง

เพศ	การใช้ประโยชน์จากสื่อเทปเพลง				รวม
	เพื่อผ่อนคลาย ความเครียด	เพื่อฆ่าเวลา คลายเหงา	เพื่อเอาไว้พูดคุย กับคนอื่น	เพื่อความ ทันสมัย	
ชาย	153 77.7	22 11.2	6 3.0	16 8.1	197 100.0
หญิง	154 78.6	22 11.2	11 5.6	9 4.6	196 100.0
รวม	307 78.1	44 11.2	17 4.3	25 6.4	393 100.0
$X^2 = 3.567$		df = 4	Significance =		
0.468					

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ค่า Chi-Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.567 ค่า df = 4 ระดับนัยสำคัญที่ 0.468 คือ $S > 0.05$ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐาน แสดงว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อเทปเพลง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้สื่อเทปเพลง เพื่อผ่อนคลายความเครียดเป็นหลักทั้งเพศหญิงและชาย ที่ค่าร้อยละ 78.6 และ 77.7

ตารางที่ 4.24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการใช้ประโยชน์จากสื่อคอมพิวเตอร์

เพศ	การใช้ประโยชน์จากสื่อคอมพิวเตอร์				รวม
	เพื่อผ่อนคลาย	เพื่อหาข้อมูล	เพื่อติดต่อกับ	เพื่อความ	
	ความเครียด	ข่าวสาร	คนอื่น	ทันสมัย	
ชาย	99	36	13	21	169
	58.6	21.3	7.7	12.4	100.0
หญิง	97	37	13	10	157
	61.8	23.6	8.3	6.4	100.0
รวม	196	73	26	31	326
	60.1	22.4	8.0	9.5	100.0
$X^2 = 5.279$		$df = 4$	Significance =		
0.260					

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ค่า Chi-Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.279 ค่า $df = 4$ ระดับนัยสำคัญที่ 0.260 คือ $S > 0.05$ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐาน แสดงว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อคอมพิวเตอร์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้สื่อคอมพิวเตอร์ เพื่อผ่อนคลายความเครียดเป็นหลักทั้งเพศหญิงและชาย ที่ค่าร้อยละ 61.8 และ 58.6

ตารางที่ 4.25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการใช้ประโยชน์จากสื่อเพื่อการศึกษา

เพศ	การใช้ประโยชน์จากสื่อเพื่อการศึกษา				รวม
	เพื่อทบทวน	เพื่อนำไปเป็นข้อมูล	เพื่อนำเวลา	เพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติม	
	ความรู้	พูดคุยกับเพื่อน		จากที่โรงเรียน	
ชาย	65	19	28	56	168
	38.7	11.3	16.7	33.3	100.0
หญิง	67	18	24	60	169
	39.6	10.7	14.2	35.5	100.0
รวม	132	37	52	116	337
	39.2	11.0	15.4	34.4	100.0
	$X^2 = 0.636$	$df = 4$	Significance =		
			0.959		

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ค่า Chi-Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.636 ค่า $df = 4$ ระดับนัยสำคัญที่ 0.959 คือ $S > 0.05$ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐาน แสดงว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อเพื่อการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้สื่อเพื่อการศึกษาเพื่อทบทวนความรู้เป็นหลักทั้งเพศหญิงและชาย ที่ค่าร้อยละ 39.6 และ 38.7